Τεύχος
#13

7 Οκτωβρίου 2012

BABUSHKA

Ιδιωτικοποιήσεις :

Η χώρα στο σφυρί!

Η θεωρία της «πράσινης πτέρυγας»-Η επιστροφή στα βασικά νο2-
εκ μέρους μιας οργανωμένης μειοψηφίας...- πρώτο στοιχειό μιας
δολοφονίας: η εκπαίδευση-συνέντευξη: Κώστας Μάρκου-
Μας κουράζουν… μας ξεκουράζουν… ως πότε;

I WANT YOUR

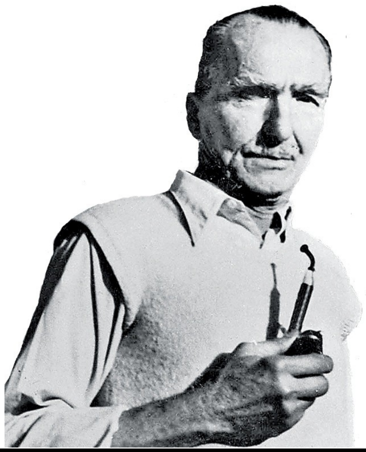
PUBLIC PROPERTY !

ΠΩΛΕΙΤΑΙ
ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ
14-10
BABUSHKA.GR

So Greece,
finally, we agree?

Τσιτάτα...

«Το βουνό ανήκει στο μοναστήρι. Το μοναστήρι, ανήκει στο Θεό. Και ο Θεός ανήκει σε όλους.»
Νίκος Καζαντζάκης, 1883-1957, Έλληνας συγγραφέας

«Γενικέ Γραμματέα Γκορμπατσόφ, αν θέλεις την ειρήνη, αν θέλεις την ευημερία για τη Σοβιετική Ένωση και την ανατολική Ευρώπη, αν επιζητάς τη φιλελευθεροποίηση, έλα εδώ σε αυτήν την Πύλη. Κύριε Γκορμπατσόφ, άνοιξε αυτήν την Πύλη! Κύριε Γκορμπατσόφ, γκρέμισε αυτό το Τείχος!»
Ronald Wilson Reagan, 1911 – 2004, Αμερικανός Πρόεδρος

«Ένας σίγουρος τρόπος για να βεβαιωθούμε ότι το έγκλημα δεν θα αποδίδει κέρδη, είναι να αφήσουμε την κυβέρνηση να το διαχειρίζεται.»
Ronald Wilson Reagan, 1911 – 2004, Αμερικανός Πρόεδρος

«Ο νόμος δεν υποκρίνεται ότι τιμωρεί όλα όσα είναι παράνομα. Αυτό θα δημιουργούσε σοβαρές εμπλοκές με τις επιχειρήσεις.»
Clarence Darrow, 1857-1938, Αμερικανός νομικός & άθεος

«Μια κυβέρνηση που έχει την πολιτική να ληστέψει τον Πήτερ για να πληρώσει τον Πωλ, μπορεί να βασίζεται στην υποστήριξη του Πωλ.»
Τζωρτζ Μπέρναρντ Σω, 1856-1950, Ιρλανδός συγγραφέας, Νόμπελ 1925

«Είναι ευκολότερο να ληστέψεις ιδρύοντας μια τράπεζα παρά απειλώντας έναν ταμία.»
Bertolt Brecht, 1898-1956, Γερμανός συγγραφέας

«Η ιδιοκτησία είναι κλοπή.»
Pierre-Joseph Proudhon, 1809 -1865, Γάλλος αναρχικός
(βασικό σύνθημα των αναρχικών του 19ου αιώνα)

«Η πολιτική είναι μεγάλη τέχνη. Πείθει τους ανθρώπους να πληρώσουν γι' αυτά που τους κλέψανε.»
Andrzej Majewski 1963, Πολωνός συγγραφέας και σκηνοθέτης

«Ου..ου... μύλος γίνεται στον οργανισμό. Ο κλέψας, του κλέψαντος, τω κλέψαντι, ω παλιοκλέψαντες και παλιοκλεφταρέοι.»
Ντίνος Ηλιόπουλος, 1913-2001, Έλληνας ηθοποιός

«Πόσο δίκιο είχαν οι Αρχαίοι που είχαν τον ίδιο θεό για τους εμπόρους και για τους κλέφτες!»
Αλέξανδρος Δουμάς υιός, 1824 -1895, Γάλλος συγγραφέας

«Τι είναι μπίζνες; Ας το πούμε πολύ απλά: τα λεφτά των άλλων.»
Αλέξανδρος Δουμάς υιός, 1824-1895, Γάλλος συγγραφέας

«Η θεωρία του κομμουνισμού μπορεί να συνοψισθεί σε μια πρόταση: κατάργηση της ιδιωτικής περιουσίας.»
Καρλ Μαρξ, 1818-1883, Γερμανός φιλόσοφος

...Οι κάτοικοι...

Γράφει ο Spatournos

Ο τρόπος για να περιγράψεις μια κατάσταση, εξαρτάται από το που έχεις επιλέξει να σταθείς σε ποιο στρατόπεδο, σε ποίο «άκρο». Ανάλογα λοιπόν με το μέρος που έχεις θέσει τον εαυτό σου περιγράφεις και ότι ζεις.

Συνήθως αυτό που σε κάνει να επιλέξεις πλευρά είναι κυρίως το ιδεολογικό κομμάτι και τα πιστεύω σου. Δευτερεύον κριτήριο αποτελεί η περίοδος στην οποία ζεις, είναι χαρακτηριστικό ότι σε περιόδους κοινωνικής ειρήνης και ευημερίας ο άνθρωπος θα ταχθεί με εκείνη την πλευρά που θα του δώσει περισσότερα, που θα τον βολέψει, δηλαδή, πιο πολύ, να έχει μια πιο όμορφη μιζέρια...

Σε περιόδους κρίσης και πίνας όμως ο άνθρωπος επιλέγει συμφωνά με το ένστικτο της επιβίωσης και διαλέγει στρατόπεδο ανάλογα με πιο αυτός πιστεύει πιο δυνατό. Αυτό που θα επικρατήσει δηλαδή σε μια διαδικασία σύγκρουσης.

Και στο πρώτο αλλά και στο δεύτερο σενάριο ο άνθρωπος έχει αποδείξει ότι σε όλη του την ιστορία έχει επιλέξει λάθος πλευρές, έστω και αν δεν ήταν πλειοψηφικές κάποιες από αυτές. Τα λάθη αυτά και οι αποκλίσεις μειώνονται όταν η επιλογή είναι συνειδητή, ιδεολογική με λίγα λόγια ταξική.

Παρόλο που το παραπάνω το γνωρίζει όλος ο πληθυσμός αφού είναι ιστορία του, συνεχίζει να διαλέγει, ακόμα με το

συμφέρων και με μια πρόσχαρη εξασφάλιση.
Έτσι λοιπόν δεν είναι περίεργο που πολλοί δημοσιογράφοι επιλέγουν να στέκονται και να υποστηρίζουν το λάθος στρατόπεδο και προφανώς εδώ δεν εννοώ τους παρουσιαστές, αυτοί έχουν επιλέξει συνειδητά που θα σταθούν, μιλάω για όλα αυτά τα παιδιά που δουλεύουν μέσα στα δημοσιογραφικά κολαστήρια.
Ενστερνίζονται και μεταδίδουν απόψεις που είναι αντίθετες ως προς την τάξη την οποία ανήκουν. Έτσι όταν ο κόσμος δεν μπορεί να ενστερνιστεί πλέον όλα αυτά τα καθάρματα που παρουσιάζουν τις ειδήσεις (γιατί δεν αναζητούν την είδηση. Για αυτό, έχουν απλήρωτους και κακοπληρωμένους δημοσιογράφους που τρέχουν όλη μέρα.) παίρνει το μέρος όλων αυτών των δημοσιογράφων που έχουν επιλέξει το ίδιο στρατόπεδο με τους εργοδότες τους.

Με αυτόν λοιπόν τον τρόπο μπορούν τα καθεστωτικά μέσα να περνούν την προπαγάνδα τους ακόμα και σε καιρούς που δεν είναι αρεστά στην κοινωνία.
Έτσι λοιπόν όταν δημιουργηθεί ένα γεγονός (βλ. μηχανοκίνητη περιπολία) τα παπαγαλάκια αυτά χρησιμοποιούν την γλώσσα των αφεντικών τους για να περιγράψουν στην κοινωνία. Την είδηση. Εκτός από την γλώσσα όμως χωρίζουν και την κοινωνία όπως και τα αφεντικά τους, θέτοντας τους έξω από την τάξη που ανήκουν.(βλ α/α εναντίον κατοίκων)

Δηλαδή αυτό που θέλω να πω είναι ότι αυτά τα παιδία έχουν μπερδευτεί σε τεράστιο βαθμό και κατά συνέπεια μπερδεύουν και την κοινωνία και εξηγώ, πως μπορείς να χωρίσεις τον λαό σε κατοίκους και αντιεξουσιαστές ; είναι δυο ανόμοια πράγματα, δεν συγκρίνονται. Άρα το μόνο που καταφέρνεις είναι να προκαλείς σύγχυση και να δηλητηριάζεις τον λαό με ψέματα.
Αν αυτά τα παπαγαλάκια μετέδιδαν την είδηση ταξικά θα έπρεπε να λένε αντίφασίστες εναντίον φασιστών που είναι δύο έννοιες συγκρίσιμες όμως είναι βαθιά ταξικές και ιδεολογικές, τουλάχιστον αυτό ισχύει για την πρώτη, ενώ για την δεύτερη ισχύει ότι είναι μια ομάδα από το πλανήτη των πιθήκων.
Άρα, ή τα παπαγαλάκια πρέπει να έρθουν στο στρατόπεδο που ανήκουν, ή όλοι εμείς να ξεχωρίζουμε τις ειδήσεις ταξικά. Αλλιώς η προπαγάνδα τους θα συνεχίσει να μολύνει τα μυαλά μας. Όσο για τις αυταπάτες που νιώθουν όλοι αυτοί, ότι στο τέλος θα είναι με την πλευρά των νικητών, έχω να τους αφιερώσω το παρακάτω:

φασίστες, όλοι εσείς θα χάσετε...

ΟΙ ΜΕΝ ΚΑΙ ΟΙ ΔΕ...

«Μια βδομάδα γεμάτη από προσαγωγές, συλλήψεις, taser, ξύλο, πολύ ξύλο. Απλήρωτοι εργαζόμενοι, αντιφασίστες, μαθητές. Δεν γνωρίζουν διαφορετικής μεταχείρισης. Όλοι ξύλο. »

Γράφει η **mpanana**

Όλοι εν δυνάμει συλληφθέντες. Για το καλό του τόπου. Για την προσαρμογή στα νέα μέτρα, στα νέα πακέτα. στα μνημόνια, για να ζουν αυτοί καλύτερα και εμείς χειρότερα.
Σηκώνουν το γκλόμπ στον απλήρωτο επί 6 μήνες ναυτεργάτη, κάνουν ηλεκτροσόκ σε ανθρώπους που συμμετείχαν σε αντιφασιστική μοτοπορεία, δέρνουν μαθητές για να σπάσουν την κατάληψη, συλλαμβάνουν ανθρώπους γιατί λέει έχουν μάσκα χειρουργική και μάλοξ στην τσάντα τους . Καταστολή. Η λέξη των ημερών, των τελευταίων μηνών, των τελευταίων χρόνων είναι η κατα-

στολή. Γινόμαστε ή είμαστε ήδη όλοι, οι εχθροί τους.

Μια εντολή από τον ασύρματο και μετά ξύλο. Ξύλο σε αυτούς που διεκδικούν καλύτερες συνθήκες και ίσες ευκαιρίες. Ξύλο σε αυτούς που πολεμάνε τους νεοναζί. Ξύλο και σε αυτούς που μαζεύονται να στηρίξουν την άδικη προαγωγή τους. Γεμάτες λίστες με ονόματα. Στοχοποίηση , διαπόμπευση. Όλοι εν δυνάμει στόχος. Λίστες με οφειλέτες , λίστες με μεγάλο οφειλέτες, λίστες βουλευτών που μετέφεραν χρήματα στην Ελβετία. Αν είσαι σε αυτές τις λίστες δε σε κυνηγούν.

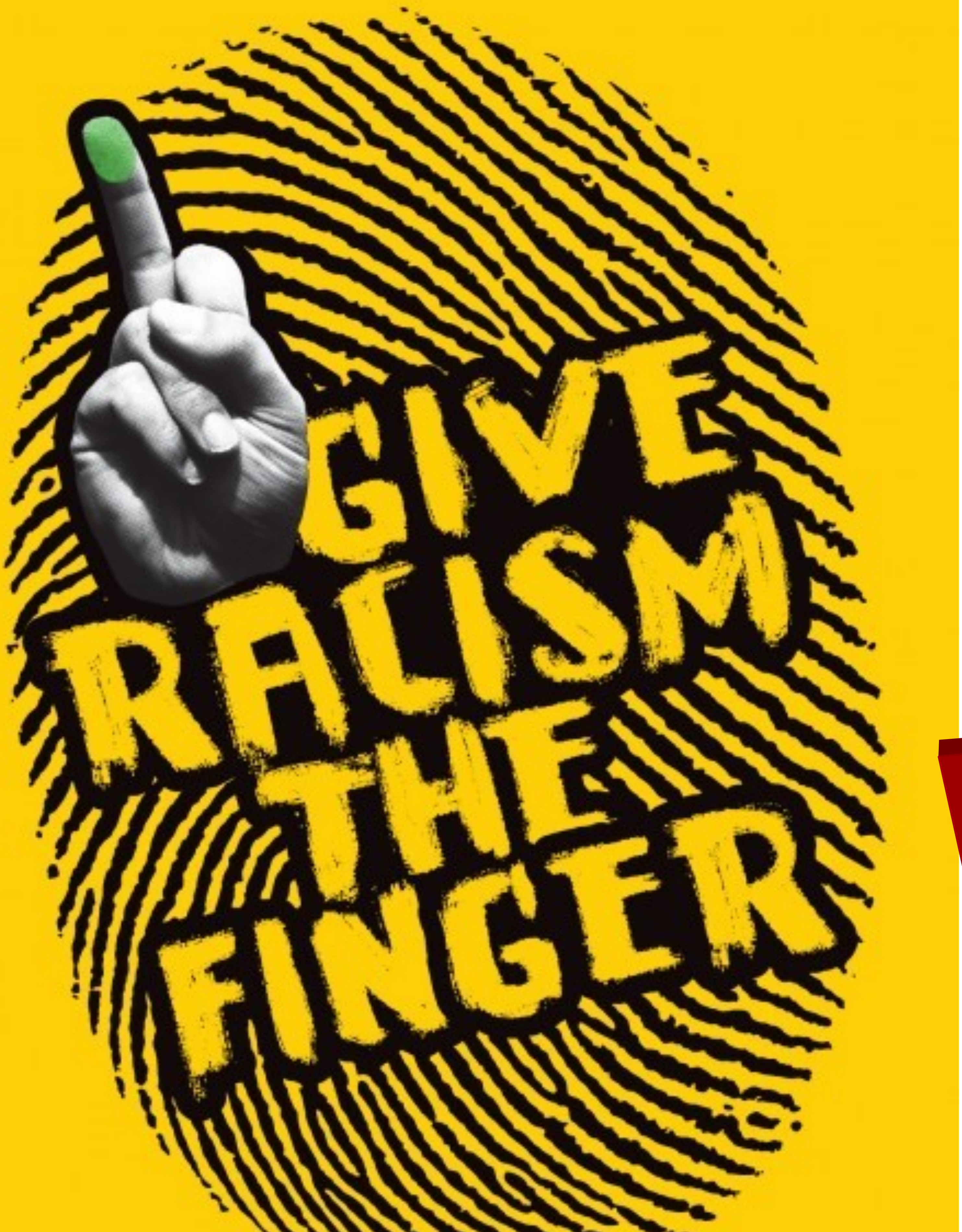
Αυτοί που αποφασίζουν για τα δάνεια, τα πακέτα, τα μνημόνια, τα χαράτσια, την ανεργία, τη διαπόμπευση και την καταστολή τρέχουν να κάνουν φορμάτ σε αρχεία, κρύβουν τις δικές τους λίστες, παίζουν το εγώ το-έδωσα-σε-σένα-και -συ-σε-μένα και τελικά κανείς δεν την είδε. Οτιδήποτε για να μην την πληρώσουν. Η διαπόμπευση μόνο για αυτούς που γεννήθηκαν μετά το 85.

Οι μεν, που μπλέκονται σε σκάνδαλα, έχουν εκπομπές στην τηλεόραση και στις εφημερίδες. Αυτοί που παραδέχονται πως τα φάγαμε μαζί αρθρογραφούν και έχουν χώρο στο δημόσιο λόγο . Αυτοί που ευθύνονται για την κατάρρευση ενώθηκαν και μας κυβερνούν. Με καταστολή. Οι δε, που βγαίνουν στο δρόμο να διαδηλώσουν για τα μέτρα, τις δόσεις, το φασισμό, προσάγονται. Προληπτικά. Για να μην.

Οι μεν παίρνουν μίζες, βολεύουν τις κόρες τους, βάζουν υπογραφές και λένε ναι σε όλα. Οι δε προσπαθούν να βρουν δουλειά μα δε βρίσκουν, γυρνάνε να μείνουν στα πατρικά τους, φεύγουν από τη χώρα χωρίς να το θέλουν , αν διαδηλώσουν τρώνε χημικά ή ξύλο, αν εμποδίσουν νεοναζί συμμορίτες που σπάνε μαγαζιά τους κρατάνε στον 7ο όροφο της ΓΑΔΑ χωρίς κατηγορίες.

Οι μεν γυρνάνε στα προστατευόμενα σπίτια τους τα βράδια όσο οι δε παραμένουν στοιβαγμένοι στον 7ο όροφο της ΓΑΔΑ. Όσο οι μεν τρώνε σε ταβερνάκια των βορείων προαστίων, κάποιοι βασανίζονται στα κεντρικά της αστυνομίας.

Αυτούς που χτυπούν είναι οι φίλοι μας, τα παιδιά μας, οι γονείς μας. Χτυπούν εμάς. Μας θέλουν άνεργους, σφαγμένους ή στα κελιά. Η εντολή από τον ασύρματο είναι **'κανένας ελεύθερος'**.

GIVE
RACISM
THE
FINGER

Η ΘΕΩΡΙΑ
ΤΗΣ «ΠΡΑΣΙΝΗΣ ΠΤΕΡΥΓΑΣ»

Γράφει ο Μαχητικός

ΜαΧηΤιΚόΣ

«Όποιος μπλέκεται με τα πίτουρα, στο τέλος τον τρώνε οι κότες, λέει μια παροιμία πολύ σοφή. Αυτό σκέφτομαι τώρα που ξεκινώ να αποτυπώνω τις σκέψεις μου αυτές στο χαρτί, έχω πει ότι δε θα ασχοληθώ ξανά με αυτά τα ανθρώπινα σκουπίδια, αυτούς τους δειλούς μασκαράδες της «Στερνής Αυγής» αλλά τι να κάνω που δε με αφήνουν σε χλωρό κλαρί.»

Η επαφή που έχει η πλειοψηφία της κοινωνίας μας με δαύτους είναι μέσα από τα τηλεοπτικά κανάλια και τις εφημερίδες που πλέον απαρτίζουν ένα μεγάλο μέρος της ύλης τους. Προβάλλοντας και αναπαράγοντας, τεχνηέντως η μη, αυτό το καλοστημένο σενάριο που θέλουν να πουλήσουν προς τα έξω οι ίδιοι.

Δήθεν υπέρ πατριώτες, αγνοί και φιλότιμοι στρατιώτες, ορκισμένοι εχθροί των εχθρών της χώρας μας. Ο πολύς ο κόσμος, η πλατιά μάζα της καθημερινότητας δε γνωρίζει ούτε ποιοι είναι αυτοί οι περίεργοι με τα ξυρισμένα κεφάλια, ούτε το μέγεθος της αρρώστιας και του σκοταδισμού που αυτά τα πρησμένα και ξυρισμένα κεφάλια κουβαλούν.

Αφορμή για όλα αυτά είναι το βίντεο μέσα από το Ελληνικό Κοινοβούλιο, που αυτοί έβγαλαν προς τα έξω για να δείξουν πόσο μάγκες είναι, την ώρα που το έβαζαν στα πόδια και απλά με τη δημιουργία οχλαγωγίας προσπαθούσαν να καλύψουν το κενό της επιχειρηματολογίας τους. Κάτι που είναι ανύπαρκτο για αυτούς, καθώς έχουμε δει πόσο αμόρφωτοι είναι, ώστε ούτε το στοιχειώδη βαθμό ορθογραφίας κατέχουν αλλά περηφανεύονται και κομπάζουν για το μεγαλείο της Ελληνικής γλώσσας.

Κάτι που ο γεμάτος ανασφάλειες εκπρόσωπος τύπος της συμμορίας δε μπορεί

να κρύψει, όποτε καλείται να μιλήσει και να εξωτερικεύσει τις σκέψεις και τις άρρωστες ιδέες του, η ταραχή του είναι τέτοια που μάτια, χείλη και φρύδια αναβοσβήνουν σαν φλας. Αυτός ο ίδιος είχε την υποχρέωση να μεταφέρει την εντολή του αφέντη του, να πει ότι ο ΓΑΠ είναι κατά 25% Έλληνας και για αυτό κατέστρεψε τη χώρα και μας οδήγησε εδώ που μας οδήγησε. Λες και εμάς μας καίει από πού κρατάει η σκούφια του ανεκδιήγητου και όχι το ότι έδωσε την χαριστική βολή σε όλους μας.

Όσο και να θέλει να μας πείσει ο θυρωρός πορνείου, που τυγχάνει και γραμματέας της συμμορίας των ναζί, ότι είναι εθνικιστής και ότι η πατρίδα για αυτόν και τις αδερφές του είναι το πρώτο μέλημα. Δε μπορεί να κρυφτεί. Βασικό τους μέλημα και ενδιαφέρον είναι ο φυλετικός ρατσισμός και βάση αυτού κινείται όλος ο άξονας της ας πούμε ιδεολογίας τους.

Κρίνουν τον συνάνθρωπο με βάση το χρώμα του δέρματος, την καταγωγή, την εμφάνιση, τον σεξουαλικό προσανατολισμό ακόμα και στο αίμα προσπάθησαν να δημιουργήσουν στερεότυπα στα φοβισμένα τους μυαλά.

Και όσο κι αν προσπάθησαν να αλλάξουν τα ναζιστικά σύμβολα, τις τοποθετήσεις στο παρελθόν που εξυμνούσαν τα αίσχη και προσπαθούσαν να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα, δε μπόρεσαν να το αλλάξουν αυτό. Απαρνήθηκαν τις θρησκείες τους, ο γραμματέας τους έγραψε εισαγωγή σε βιβλίο για τον ερχομό του Εωσφόρου, ο «Καιάδας» που είναι μέλος μπάντας που εξυμνεί τον έξω από δω, τιμά την Παναγία σε όλα τα πανηγύρια στην επικράτεια.

Λησμόνησαν όμως να κρύψουν, να αλλοιώσουν την «Πράσινη Πτέρυγα» τους, το δήθεν παρακλάδι της οικολο-

γίας των ναζί συμμοριτών. Εκεί όπου περηφανεύονται ακόμα για την ευγονική και την σχέση της φύσης με τη φυλή του ανθρώπου. Σκέψεις και ιδέες βγαλμένες από τα αμέτρητα θύματα των επιστημόνων του Αδόλφου και της άρρωστης προσπάθειας τους να πετύχουν την ανώτατη φυλή.

Κάνουν λόγο για αλληλεγγύη και στήριξη σε όλους τους Έλληνες, αυτοί που πιστεύουν ότι θα πρέπει στα άτομα με ειδικές ανάγκες να τους γίνεται ευθανασία, να καταδικάζεται σε θάνατο δηλαδή όποιος γεννηθεί με κάποια γενετική ανωμαλία. Να στειρώνεται αυτός που έχει νοητικό πρόβλημα, ο σχιζοφρενής, ο αλκοολικός, ο τοξικομανής. Ένα δείγμα της αρρώστιας που έχουν στα μυαλά τους όλοι αυτοί οι σωτήρες του έθνους, οι από μηχανής θεοί που έσπασαν τα δεσμά των αρχηγών τους και τώρα τους πολεμούν ώστε να πάρουν αυτοί την καρέκλα της εξουσίας.

Μέχρι και ένα θέμα ενός μύκητα που ήρθε από το εξωτερικό και μεταδόθηκε στα φυτά μέσω εισαγωγής φυτών από άλλη χώρα έφεραν σαν παράδειγμα για να δείξουν ότι η μετανάστευση και το ξένο είναι πάντα κακό και μόνο εμπόδια φέρνει. Φυσικά αυτές οι δικαιολογίες ούτε παιδί μπορούν να πείσουν αλλά οι φωνές και οι βρισιές σε μερικούς βουλευτές άλλων κομμάτων, αγαλλίαση προκαλούν στην πονεμένη ψυχή των πεινασμένων και δύστυχων Ελλήνων.

Οφείλουμε όλοι να δείξουμε σε αυτούς που χαίρονται και ηδονίζονται με όλες αυτές τις πράξεις βίας ότι δεν είναι η λύση αυτή αλλά το μονοπάτι για την ολική καταστροφή, για τον πλήρη διαμελισμό της πατρίδας μας, του τόπου μας αν θέλετε. Κανένας φασίστας και κανένας υμνητής του Αδόλφου δε πονά περισσότερο τον τόπο από τους ίδιους αυτούς που ζουν εκεί.

Αυτοί είναι απλά όργανα που έχουν σκοπό να διχάσουν, να δημιουργήσουν καταστάσεις πανικού για να δώσουν χρόνο στα μεγάλα αφεντικά να περάσουν τις επιθυμίες τους. Αν δε το έχετε καταλάβει, είναι το τέλειο άλλοθι της φασιστικής κυβέρνησης που έχουμε τώρα, για να αποπροσανατολίζει την υπνωτισμένη κοινή γνώμη και να περνά τα δυσβάσταχτα και εξοντωτικά αυτά μέτρα κατά του λαού.

Δεν είναι τυχαίο που τα όργανα τάξης, οι προστάτες του συστήματος, ταυτίζονται σε τέτοιο βαθμό με τα τσιράκια με τις μαύρες μπλούζες. Δεν είναι θέμα τύχης ότι δε συλλαμβάνεται ποτέ κανένας μαχαιροβγάλτης από τα τάγματα εφόδου που χτυπά στα σκοτάδια. Δε γελιόμαστε με τα αστεία λογάκια και τις ανόητες απειλές του δήθεν μεγάλου αντιπάλου τους που θέλει να τους κατατροπώσει επειδή δε συμμορφώνονται με το νόμο. Ακόμα δεν είδαμε τίποτα και όσο δυσκολεύουν οι καιροί, άλλο τόσο πιο συχνά θα είναι αυτά τα φαινόμενα τυφλής βίας.

Όσο δυσκολεύουν όμως τα πράγματα, τότε οι σκληροί βγαίνουν μπροστά και αντιστέκονται, δίνουν τη μάχη τους. Δε θα επιτρέψουμε να περάσει ο ναζισμός στον τόπο μας, κανένας δε μπορεί να μας φοβίσει και να τραμπουκίσει εις βάρος μας.

ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΒΑΘΙΑ ΚΑΤΑΛΑΒΕ ΤΟΝ

ΜΟΝΟΣ ΔΕ ΘΑ ΠΕΘΑΝΕΙ

ΤΣΑΚΙΣΕ ΤΟΝ

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΝΟ2

Το προηγούμενο άρθρο με τίτλο « η επιστροφή στα βασικά» ξεκινούσε με το ότι : « αφού κοιτάμε το δέντρο είναι λογικό να χάνουμε το δάσος». Και έτσι είναι, εφόσον δεν έχουμε δει καιρό τώρα να γίνεται το οτιδήποτε, έτσι ώστε να αντιστραφεί η λανθασμένη αυτή « τακτική» στην οποία πολλοί υποπίπτουν.

Γράφει ο **Ανθρωποφάγος**

Η επιστροφή στα βασικά, δηλαδή η επιστροφή στην απλή σκέψη είναι το Άλφα και το Ωμέγα για την απάντηση στην σημερινή κρίση και στα προβλήματα τα οποία δημιουργεί η τελευταία. Ποια όμως είναι αυτά τα βασικά τα οποία αποφεύγουμε;
«Αν παρθούν αυτά τα αναγκαία μέτρα, η οικονομία θα σταθεροποιηθεί, θα έρθει η πολυπόθητη ανάπτυξη και η χώρα δεν θα κινδυνεύει πια». Όποια τηλεόραση ή εφημερίδα αν ανοίξει κανείς, είναι σίγουρο ότι την βλέπει μέχρι και στον ύπνο του εφόσον φιγουράρει ασταμάτητα εδώ και καιρό. Βέβαια δεν είναι η πρώτη φορά που αυτή η «σκέψη» (αν μπορεί να χαρακτηριστεί έτσι) γίνεται μπαντιέρα των εφημερίδων και των τηλεοπτικών εκ-

πομπών και ειδήσεων πριν περάσουν τέτοιου είδους «αναγκαία» μέτρα, καθώς στο παρελθόν, εδώ και 3 χρόνια αν προσπαθήσουμε θα θυμηθούμε το πόσες φορές έχουμε ακούσει τα ίδια και τα ίδια..
Όταν μπήκαμε στο Δ.Ν.Τ. γινόταν για να έρθει η ανάπτυξη και να κάνουμε βιώσιμο το χρέος.. Όταν ψηφίστηκε το πρώτο μνημόνιο ψηφίστηκε για να έρθει η ανάπτυξη και να βρεθούμε σε μια καλύτερη μοίρα, όταν ψηφίστηκε το δεύτερο μνημόνιο ψηφίστηκε για να έρθει η ανάπτυξη και να βγούμε από την κρίση. Τώρα που έρχονται τα Ν.Μ.Θ.Α.Κ. (Νέα Μέτρα Θανάτωσης του Απλού Κόσμου), τα μέτρα αυτά παίρνονται για να εξομαλύνουν λιγάκι την οικονομία μας, να κάνουν για ακόμη μια φορά το χρέος βιώσιμο και ΦΥΣΙΚΑ για να έρθει η ανάπτυξη.
Εδώ και τόσα χρόνια λοιπόν μετά την ένταξη της Ελλάδας στον μηχανισμό κατακρεούργησης και ενώ έχουν ψηφιστεί τόσα και τόσα μέτρα για την «ανάπτυξη» νομίζω ότι αρκεί (για να κατανοήσει κάποιος τα όσα έχουν γίνει) να έχει απλώς ανοιχτά τα μάτια του και βέβαια να μην είναι τυφλός. Η «ανάπτυξη» μάλλον είναι για τη συγκυβέρνηση, αλλά και το ευρύτερο αστικό πολιτικό σύστημα με όσους μετέχουν σ' αυτό, οι άστεγοι στους δρόμους, τα μαγαζιά που κλείνουν, η ανεργία που καλπάζει πολύ πιο ψηλά από τα ποσοστά που παρουσιάζουν στις τηλεοράσεις, τα υψηλά πρωτόγνωρα ποσοστά αυτοκτονιών, η ίδια η ψυχολογία των πολιτών η οποία έχει φτάσει στον πάτο και πολλά πολλά άλλα που θα μπορούσα να αναφέρω σε 20 σελίδες. Αυτή είναι η «ανάπτυξή» τους.
Κι' όμως όπου κι αν γυρίσεις, όπου κι αν κοιτάξεις σου λένε ότι τα νέα μέτρα είναι αναγκαία για την επιβίωση της χώρας και φυσικά για την μη έξοδό της από το κοινό νόμισμα (λες και η χρεοκοπία με ευρώ θα είναι η χαρά μας!). Τόσο καιρό μετά και αυτοί συνεχίζουν το παιχνιδάκι τους χωρίς να αναλογίζονται το τι έχουν προκαλέσει στον απλό κόσμο, που στην ουσία τον έχουν μετατρέψει σε οικονομικό ζόμπι (= ον που ασχολείται μόνο με τα λεφτά με έσοδα και έξοδα προσωπικά και οικογενειακά).
Όχι λοιπόν δεν πρέπει να πέφτουμε σε καμία παγίδα που μας στήνουν. Η ανάπτυξη που θα φέρουν τα νέα μέτρα όπως θα την έφερναν και τα προηγούμενα δεν θα έρθει. Όπως δεν ήρθε και η ανάπτυξη και με τα προηγούμενα μέτρα. Δεν πρέπει να τους αφήσουμε να μας φοβίσουν άλλο με την καταστροφολογία του τι θα γίνει αν δεν περάσουν τα μέτρα ή αν δεν πάρουμε το νέο πακέτο χρημάτων. Να κοιτάξουμε τελικά το δάσος και να ξεφύγουμε λίγο από το δέντρο. Μπορούμε.

BABUSHKA
Κάθε Σάββατο βράδυ, στις 9:00 , στο
omniaTV

ΤαΨηλάΤηΣΕβΔοΜάΔαΣ

Σε βασανισμό με όπλο ηλεκτροσόκ "Tazer" υποβλήθηκε από αστυνομικούς τουλάχιστον ένας από τους συλληφθέντες της αντιφασιστικής μοτοπορείας της προηγούμενης Κυριακής. Η χρήση του Tazer θεωρείται μέθοδος βασανιστηρίων από τον ΟΗΕ.
Την ίδια ακριβώς μεταχείριση έχουν και οι 15 συλληφθέντες αντιφασίστες. Χαρακτηριστικό γεγονός ότι ένας εκ των 15, με μυωπία 6 βαθμών, φορούσε γυαλιά, τα οποία του αφαίρεσαν οι αστυνομικοί και δεν του τα δίνουν πίσω. Τους συλληφθέντες ουσιαστικά φρόντισαν οι κρατούμενοι μετανάστες, που βρίσκονται στη ΓΑΔΑ, οι οποίοι τους έδωσαν κουβέρτες για να κοιμηθούν, ενώ μέχρι τις 12 το μεσημέρι της επομένης δεν τους είχε ακόμα εξετάσει ιατροδικαστής.

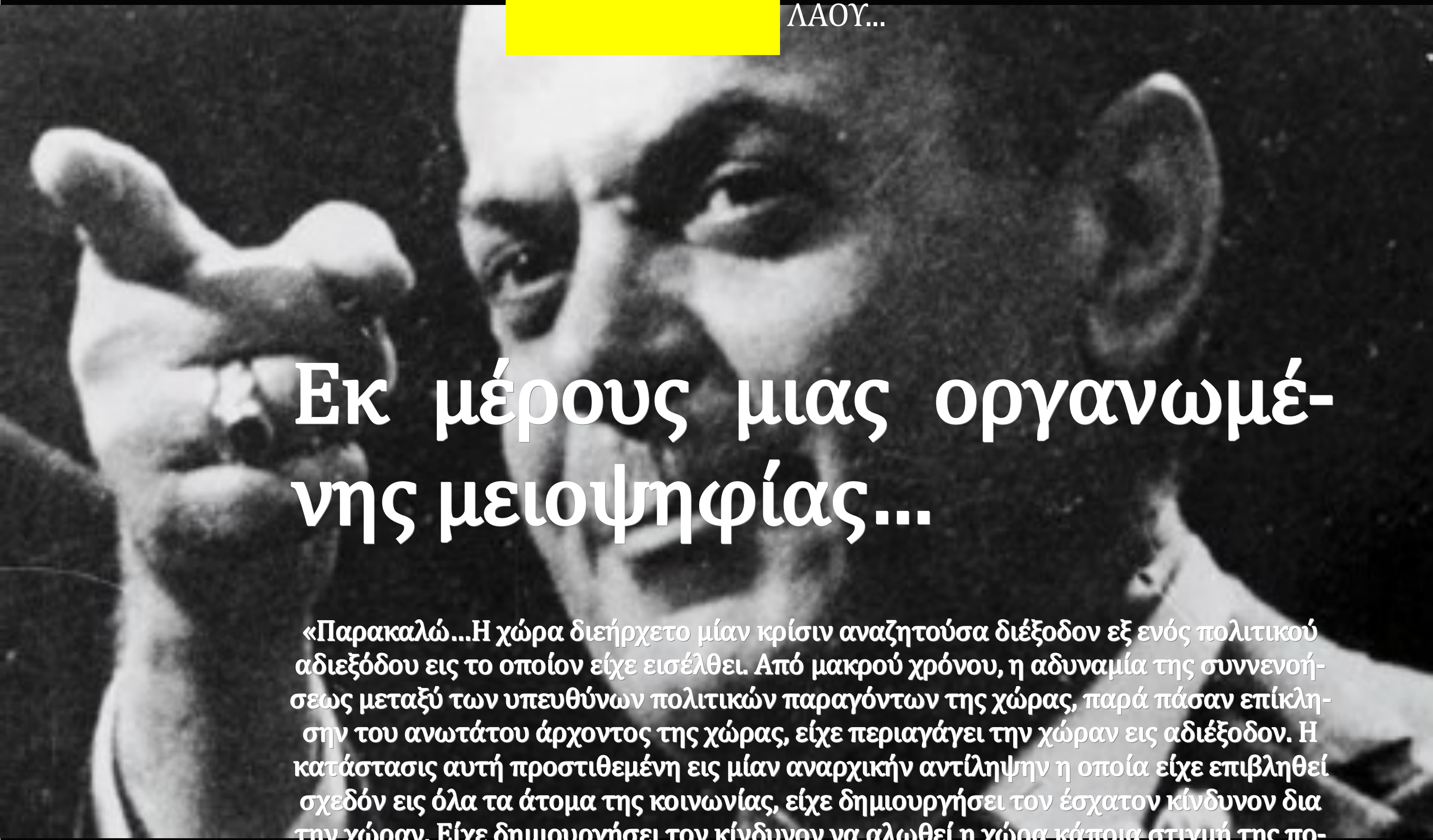
Στα 48 εκατομμύρια έφθασαν οι άνεργοι στις χώρες του ΟΟΣΑ, σύμφωνα με τον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Άνχελ Γκουρία, στη Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης.
«Η κρίση είναι πλέον ορατή στους δρόμους των ευρωπαϊκών χωρών, όπου η κοινωνική πίεση είναι πολύ υψηλή και υπάρχει ορατός κίνδυνος διάλυσης της κοινωνικής συνοχής», υπογράμμισε ο Μεξικανός αξιωματούχος.
Και ανέφερε επιγραμματικά :« Είμαστε ήδη στο πέμπτο έτος της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, οι εξελίξεις στην ευρωζώνη έχουν αποδυναμώσει την παγκόσμια οικονομία, περίπου 48 εκατομμύρια άνθρωποι είναι άνεργοι στις χώρες ΟΟΣΑ και για να έλθουμε στα προ της κρίσης επίπεδα απασχόλησης, πρέπει να δημιουργηθούν 14 εκατομμύρια νέες θέσεις εργασίας».

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο Σύνταγμα και πανεργατικό συλλαλητήριο διαμαρτυρίας έχουν προγραμματίσει για τη Δευτέρα η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ. Το ραντεβού των συνδικάτων έχει προγραμματιστεί στις 6 το απόγευμα της Δευτέρας έξω από το υπουργείο Οικονομικών. ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ αντιδρούν στα μέτρα που προωθεί η κυβέρνηση, ενώ αναμένεται να αποφασιστεί και νέα γενική απεργία την ημέρα συζήτησης και ψήφισης των μέτρων.

Σε διαθεσιμότητα θα τεθούν 15.000 δημόσιοι υπάλληλοι μέσα στο 2013 και θα απολυθούν το 2014. Ειδικότερα, το υποτιθέμενο χάσμα απόψεων μεταξύ τρόικας και κυβέρνησης φαίνεται να κλείνει με την λύση της διαθεσιμότητας με το 75% της αμοιβής τους για το 2013 και με την απόλυση το 2014.
Οι απολύσεις θα γίνουν από τους φορείς και τις υπηρεσίες που θα κλείσουν. Οι συζητήσεις είναι προχωρημένες και ήδη συντάσσεται ο κατάλογος για τους φορείς που θα κλείσουν.

Ομάδα 20 μελών της Χρυσής Αυγής επιτέθηκε σε 45χρονο, μέλος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, στις Σέρρες αργά το απόγευμα της Τετάρτης.
Η επίθεση περιγράφεται ως «αντίποινα», αφού την προηγούμενη μέρα συγκρούσθηκαν στην πόλη ομάδα Χρυσαυγιτών με αναρχικούς, με αποτέλεσμα τον ξυλοδαρμό δύο ακροδεξιών που μεταφέρθηκαν στο νοσοκομείο βαριά χτυπημένοι.
Ο 45χρονος κατέθεσε μήνυση κατά των μελών της Χρυσής Αυγής που του επιτέθηκαν, με αποτέλεσμα να εκδοθεί ένταλμα σύλληψης με την αυτόφωρη διαδικασία για το αδίκημα της απρόκλητης επικίνδυνης σωματικής βλάβης σε βάρος του πρώην βουλευτή της Χρυσής Αυγής, Νικήτα Σιώη, ο οποίος συμμετείχε στον ξυλοδαρμό .

Το πρωί της 2ας Οκτωβρίου 2012, στο κατειλημμένο 1ο Λύκειο Χολαργού, εισέβαλαν με πρωτοφανή βιαιότητα ένστολοι αστυνομικοί, προκειμένου να διακόψουν την κατάληψη, με αποτέλεσμα να χτυπηθούν και να τραυματιστούν μαθητές και μαθήτριες.

Εκ μέρους μιας οργανωμένης μειοψηφίας...

«Παρακαλώ...Η χώρα διήρχετο μίαν κρίσιν αναζητούσα διέξοδον εξ ενός πολιτικού αδιεξόδου εις το οποίον είχε εισέλθει. Από μακρού χρόνου, η αδυναμία της συννενοήσεως μεταξύ των υπευθύνων πολιτικών παραγόντων της χώρας, παρά πάσαν επίκλησην του ανωτάτου άρχοντος της χώρας, είχε περιαγάγει την χώραν εις αδιέξοδον. Η κατάστασις αυτή προστιθεμένη εις μίαν αναρχικήν αντίληψην η οποία είχε επιβληθεί σχεδόν εις όλα τα άτομα της κοινωνίας, είχε δημιουργήσει τον έσχατον κίνδυνον δια την χώραν. Είχε δημιουργήσει τον κίνδυνον να αλωθεί η χώρα κάποια στιγμή της πορείας της προς τα εμπρός από τον κομμουνισμόν.»
(Τηλεοπτικό διάγγελμα Γεωργίου Παπαδόπουλου πρώην δικτάτορα)

Γράφει **ο μη έχων...**

Ο Γ. Παπαδόπουλος τοποθετήθηκε στην ΚΥΠ (1959-1964) και το 1961 ως αντισυνταγματάρχης της ΚΥΠ, και αρχηγός από το 1961 της παράνομης οργανώσεως Ένα στον Στρατό, είχε συμμετάσχει στη διαμόρφωση του σχεδίου «Περικλής», που είχε ως στόχο την άσκηση συστηματικής βίας για τη μείωση της επιρροής της Ε-ΔΑ. Ο στόχος εξειδικευόταν ως εξής:
«Ενδεικνυόμενα μέτρα, ώστε ο κομμουνισμός εις το εγγύς μέλλον να υποστή κάμψιν και το ποσοστόν του να κατέλθη εις επίπεδα κάτω του 20%».
Η κατάσταση που επικρατούσε στην χώρα λίγο πριν το πραξικόπημα ήταν εκρηκτική , η τότε Κυβέρνηση η οποία αν και δεν μπορεί να συγκριθεί με την σημερινή (όπως και καμιά άλλη...) , ήταν στα όρια της συντριβής.
Η αριστερά είχε κερδίσει την λαϊκή υποστήριξη και ήταν ένα βήμα πριν αναλάβει την εξουσία, υπήρχαν παντού διαδηλώσεις και μαζικές κινητοποιήσεις.
Οι προσωρινοί «νικητές» του εμφυλίου είχαν χάσει σχεδόν την μάχη και δεν μπορούσαν με τίποτα να στρέψουν τις μάζες σε μια άλλη πολιτική δύναμη – «δικών» τους πεποιθήσεων.
Έτσι η μόνη λύση ήταν μια : το πραξικόπημα , η Χούντα , η κατάλυση της δημοκρατίας και η επιβολή της αστυνομοκρατίας «καθ' άπασα την επικράτεια , προς αποφυγήν της διασαλευθείσας τάξεως εκ μέρους μιας οργανωμένης μειοψηφίας...»

Οι εφημερίδες , την επόμενη της 21 Απριλίου , παρουσίασαν την Χούντα ως ένα σωτήριο και βαθύτατα δημοκρατικό «κίνημα» των «ουδέτερων» και βαθιά Ελληνορθόδοξων Συνταγματαρχών, με μια δόση «σα να μην συνέβη τίποτα».
Φυσικά δεν μπορούσες να φέρεις και αντίθετη άποψη...
Η νέα Κυβέρνηση διάγγελλε πως μιλά εκ μέρος του ελληνικού έθνους , είναι εναντίον όλων των «προδοτών» , οι

«Σήμερα μόνο οι ηλίθιοι κάνουν δικτατορίες με τανκς, από τη στιγμή που υπάρχει η τηλεόραση.»

Umberto Eco, 1932-, Ιταλός συγγραφέας

οποίοι έφτασαν την χώρα σε αυτό το χάλι και θα λογοδοτούσαν σε αυτήν εις το όνομα του εθνικό-χριστιανικού.
Χαρακτηριστικά ανέφερε , όπως και ο Γ. Παπανδρέου πριν ένα περίπου χρόνο , πως η χώρα είναι ασθενής και αυτοί έχουν το φάρμακο.

Οι συνθήκες από εκείνη την περίοδο έχουν αλλάξει ριζικά σε παγκόσμια κλίμακα, οι Χούντες που εγκαταστάθηκαν σε πολλά κράτη για να προστατεύσουν από τον κομμουνιστικό «κίνδυνο» αλλά και να επιβάλουν την νεοεφευρεθείσα πολιτική του νεοφιλελευθερισμού , καρτέρευσαν και δείχνοντας την αποτυχία αυτού του τρόπου εξουσίας από την μεριά της αστικής τάξης.
Όσοι περιμένουν ένα νέο στρατιωτικό νόμο παρόμοιο με εκείνον του, καλό θα είναι να κρατάνε μικρό καλάθι 67’.
Η αστική τάξη βρήκε την λύση στο πρόβλημα της μέσω της Σοσιαλδημοκρατίας η οποία αρχικά « βόλεψε» τις κοινωνίες δίνοντας την αίσθηση ενός καλού Καπιταλισμού έναντι ενός βάρβαρου Σταλινισμού και όταν χρειάστηκε, από το Στρατιωτικό Σοκ περάσαμε στο οικονομικό.
Το Σοκ της Χρεοκοπίας ισούται με 1000 στρατιωτικούς νόμους , γιατί πολύ απλά γίνεται σε καιρό «κοινοβουλευτικής» δημοκρατίας. Συνεχίζεις να έχεις το δικαίωμα της πολιτικής καθαίρεσης όλων όσων επιβάλουν αυτά τα δύσκολα μέτρα , όμως πρέπει πρώτα να γλιτώσεις από την Σύγχρονη Σκύλα και Χάρυβδη , δηλαδή την προπαγάνδα και την καταστολή…

Και για όσους καταφέρουν να ξεπεράσουν τον φόβο , την τρομοκρατία και τα ψέματα τους περιμένει το γκλόπ του νόμου…
Όμως η άρχουσα τάξη αυτή την στιγμή , έχει ένα πλεονέκτημα που δεν είχε το 67’ , είναι σε θέση να στρέψει τις μάζες σε ένα δικό της πολιτικό μόρφωμα , ένα κόμμα πολύ διαφορετικό από όλα τα άλλα κόμματα .
Ένα κόμμα του οποίου ο αρχηγός , διορίστηκε από τον ίδιο τον Παπαδόπουλο γραμματέας της νεολαίας ΕΠΕΝ.
Ο Νίκος Μιχαλολιάκος ηγείται ενός κόμματος το οποίο συνδυάζει τα πρότυπα της Χούντας των Συνταγματαρχών, την νεοφιλελεύθερη ιδεολογία και την στρατιωτική περιφρούρηση.
Ένα κόμμα στο οποίο συμμετέχουν , Μαφιόζοι , δημοσιογράφοι , επιχειρηματίες , ΚΥΠαντζήδες και πράκτορες πάσης φύσεως , αστυνομικοί , διάφοροι στρατιωτικοί και ένα μεγάλο μέρος της εκκλησίας , με στόχο έναν νέο σχέδιο «Περικλής», που θα έχει ως στόχο την άσκηση συστηματικής βίας για τη μείωση της επιρροής της Αριστεράς αλλά ταυτόχρονα και τον αποπροσανατολισμό του λαού από τους πραγματικούς φταίχτες για την κατάσταση της Ελλάδας που δεν είναι τίποτα περισσότερο από την ελεύθερη καπιταλιστική αγορά…

Η Χούντα κυρίες και κύριοι, έχει ήδη εγκατασταθεί, μα τα κανάλια την έχουν παρομοιάσει με μια προσπάθεια για σωτηρία της χώρας από την χρεοκοπία, αλλά και απ’ τον Κομμουνισμό , πάντα όμως με μια δόση «σα να μην συνέβη τίποτα».

ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ… ΒΟΗΘΗΣΑΝ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ Η ΤΙΣ ΤΣΕΠΕΣ ΚΑΠΟΙΟΝ;

« Ακούμε συχνά πυκνά ότι πρέπει να ιδιωτικοποιήσουμε τα πάντα στην Ελλάδα…να "επενδύσουμε", να ξεπουλήσουμε κοινώς όλα τα δημόσια αγαθά που έχουμε, διότι πρέπει να συμβαδίσουμε με τις επιταγές των εταίρων μας και να πάψουμε να είμαστε " το τελευταίο Σοβιετικό Κράτος στην ΕΕ".»

Του **Βασίλη Πετρόπουλου**
vasilpetrop@hotmail.com

Ας δούμε μερικά παραδείγματα ιδιωτικοποιήσεων σε άλλες «πιο σύγχρονες χώρες» και το τι επέφεραν στους πολίτες και επιβάτες- χρήστες των μέσων αυτών. Θα ξεκινήσω με την Εκποίηση ολόκληρου κράτους, της Ανατολικής Γερμανίας η οποία εκχωρήθηκε –«προσαρτίστηκε» στην Δυτική Γερμανία. Τα αποτελέσματα δεν άργησαν να καταγραφούν και στα μακροοικονομικά μεγέθη της ενοποιημένης –αλλά ουδέποτε ενωμένης– Γερμανίας. Μέσα σε λίγους μήνες από την ίδρυση της Treuhand, το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν στις περιοχές της Ανατολικής Γερμανίας συρρικνώθηκε κατά 30%, ενώ η ανεργία έφτασε από το 0% στο 20% Δεν θα μιλήσω για την εκποίηση και κλείσιμο χιλιάδων επιχειρήσεων καθώς και έξαρση ραγδαία της φτώχειας. Εάν περνούσαν καλά ή όχι οι Ανατολ. Γερμανοί το απάντησε το SPIEGEL γνωστό για τα αντι-κομμουνιστικά του αισθήματα. Σε μια δημοσκόπιση που πραγματοποίησε το Spiegel εκ των ερωτηθέτων ένα ποσοστό 57% (πλειοψηφία) απάντησε ότι περνούσε καλύτερα στην Ανατολ. Γερμανία από ότι στην σημερινή (επανενωμένη Γερμανία)[1] βέβαια το Σπίεγκελ δεν παραβλέπει να ρίξει λάσπη και να χαρακτηρίσει την Ανατολ. Γερμανία Δικτατορική χώρα. Ενώ η σημερινή Γερμανία είναι δημοκρατικότατη! Άλλωστε την Ιδιωτικοποίηση τύπου Τρόιχαν υποστηρίζει και ο «γιαουρτωμένος» δημοσιογράφος Πρετεντέρης σε άρθρο του στα ΝΕΑ[2] Αντί-

θετα όμως η ίδια η Guardian τονίζει σε άρθρο της ότι η Ενοποίηση έκανε να χάσουν οι Ανατολ. Γερμανοί δωρεάν σπίτια που είχαν από το κράτος, την εργασία τους, την ασφάλεια τους και να αντιμετωπίζονται ακόμη και σήμερα ρατσιστικά στην άλλοτε «δημοκρατική» ενωμένη Γερμανία.[3] Σε άλλο άρθρο της Γκάρντιαν τονίζετε από η ζωή στο Τοίχος ήταν καλύτερη, πιο ευχάριστη και πιο ανέμελη.[4]

Άλλωστε η ίδια η ΕΡΤ σε άρθρο της νομίζεις τις διαφορές ακόμα και ύστερα από 22 χρόνια επανένωσης της Ανατολ. Με την Δυτική «πολιτισμένη Γερμανία».[5]

Όσον αφορά την ανεργία για παράδειγμα το ποσοστό είναι στο 11% όταν της Δυτικής στο 6%. Όσον αφορά μισθούς και συντάξεις ύστερα από 22 χρόνια επανένταξης και τρομακτικής ανάπτυξης του ΑΕΠ οι ΑνατολικοΓερμανοί αντιμετωπίζονται πολίτες δεύτερης κατηγορίας, διότι οι πολίτες της πρώην ανατολικής Γερμανίας, λαμβάνουν σήμερα, μόλις το **85%** του μισθού που λαμβάνουν οι συμπολίτες τους της δυτικής.

Σε επίπεδο συντάξεων, μόλις το 2012, επετεύχθη σύγκλιση με αυτές της Δυτικής Γερμανίας σε ποσοστό 89%. Αναρωτιέμαι ποιός κέρδισε από την «επανένωση» οι πολίτες ή οι εργοστασιάρχες και οι λοιποί καπιταλιστές!!

Ιδιωτικοποίηση σιδεροδρόμων

Όσον αφορά την ιδιωτικοποίηση και το τι «θετικά» επέφερε όχι στους πολίτες αλλά στις τσέπες των καπιταλιστών ένα ακόμα παράδειγμα ίσως σας ξεδιαλύνει τους προβληματισμούς που έχετε. Η ιδιωτικοποίηση των Βρετανικών σιδηροδρόμων επέφερε όχι μόνο οικονομικό βάρος στο δημόσιο ταμείο αλλά και θανατηφόρα ατυχήματα. Το 1990 πραγματοποιήθηκε ένα πολύνεκρο δυστύχημα και αποδόθηκε σε μη σωστή συντήρηση και φθηνά υλικά που χρησιμοποίησαν οι ιδιωτικές εταιρίες. Κόστισε δε τον θάνατο 42 ανθρώπων.[6] Το κόστος (επιδότησης για συντήρηση κτλπ) των τρένων και των γραμμών πριν την ιδιωτικοποίηση στοίχιζε στο Βρετανικό δημόσιο περίπου 1 ΔΙΣ λίρες (1,2 ΔΙΣ ΕΥΡΩ) μετά την ιδιωτικοποίηση **αυξήθηκε** αντί να μειωθεί η επιδότηση του κράτους σε άλλα 5 ΔΙΣ ΕΥΡΩ «In the 1990's before privatisation was introduced, it cost the UK government £1 Billion to subsidise the railways. 18 years of private ownership later and it now costs the UK government £5 Billion to subsides the railways, i.e fives times more than before privatisation»[7] Επίσης το ίδιο το BBC αναφέρει σε μελέτη που δημοσίευσε ότι τα εισιτήρια είναι πολύ ακριβά και θα έπρεπε να ήταν τουλάχιστον 30% φθηνότερα. Αντιλαμβάνεστε πιστεύω ότι η ιδιωτικοποίηση και σε «σοβαρά κράτη» όχι στα «τελευταία σοβιετικά φρούρια όπως η Ελλάδα» κατά τους Κυβερνώντες και τα τσιράκια τους επέφερε τρομακτικές αυξήσεις σε εισιτήρια και μείωση των υπηρεσιών- παροχών στους πολίτες καθώς και αύξηση σε ατυχήματα. Η ίδια η Καπιταλιστική εφημερίδα Guardian σε άρθρο της τονίζει ότι για να «σωθεί» ο Βρετανικός Σιδηρόδρομος πρέπει να επανακρατικοποιη-

θεί… Τι γνώμη θα είχε ο Πρετεντέρης, ο Στουρνάρας;; Μήπως ούτε οι Βρετανοί δεν ξέρουν τι να κάνουν;; Μήπως αγάπησαν ξαφνικά τον Λένιν;; Απλά αντιλαμβάνονται ότι η ιδιωτικοποίηση δεν λειτουργεί. Προτείνετε από τον αρθρογράφο να πιέσουμε/ παλέψουμε για επανακρατικοποίηση- επαναεθνικοποίηση των σιδηροδρόμων!

Ιδιωτικοποίηση του Νερού

Στον καπιταλισμό η «ελευθερία» των αγορών και όχι των πολιτών κυριαρχεί. Το ατομικό κέρδος έναντι του κοινωνικού συνόλου και αυτό τολμάμε να το αποκαλούμε «ελεύθερη αγορά». Η ιδιωτικοποίηση του πολυτιμότερου κοινωνικού αγαθού όχι σε «τριτοκοσμικές» χώρες της Λατινικής Αμερικής αλλά σε «σοβαρές και δημοκρατικές» τύπου Γαλλίας έγινε και απέφερε τα αναμενόμενα αποτελέσματα. ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ!![8]

Η λύση ήταν η επανένταξη του νερού σε Δημόσια Κρατική αρχή. Το « Ποντίκι» είχε μιλήσει τον Απρίλιο του 2012 με τον **Martin Pigeon**, ερευνητή του CEO και εκ των συγγραφέων του βιβλίου. Όπως μας επισήμανε, «όλες οι μεγάλες δημοτι-κές συμβάσεις για το νερό που βρίσκο-νται σε διαδικασία ανανέωσης αυτές τις μέρες στη Γαλλία δέχονται ισχυρές πιέσεις και αυτό οδηγεί είτε απευθεί-ας στην επαναδημοτικοποίηση της επιχείρησης ύδρευσης, όπως για παράδειγμα στο Παρίσι, την Γκρενόμπλ, το Μπορντό, τη Βρέστη και το Χερβούρ-γο, ή σε ανατροπή των οικονομικών συμφωνιών σε βάρος των εταιρειών και υπέρ των πόλεων, κι αυτό γιατί οι ιδιωτικές εταιρείες μειώνουν δραστι-κά τα περιθώρια κέρδους τους για να μπορέσουν να ανανεώσουν τα συμβόλαια με τους δήμους. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση της εταιρείας Veolia, που έχει ένα από τα μεγαλύτερα συμβόλαια στην Ευρώπη, αφού καλύπτει 7 διαμερίσματα της περιφέρειας île-de-France - με εξαίρεση τον Δήμο του Παρισιού - και υποχρεώθηκε να μειώσει δραστικά τα κέρδη της για να ανανεώ-σει το συμβόλαιο».

Όπως επισημαίνεται, τα αίτια της αποτυχίας σε όλες τις χώρες όπου κι αν εφαρμόστηκε η ιδιωτικοποίηση είναι λίγο - πολύ τα ίδια. Συγκεκριμένα, η δι-αχείριση των δικτύων από ιδιώτες, αντί να λύσει, δημιούργησε ακόμα μεγαλύ-τερα προβλήματα στον τομέα της πρό-σβασης των πολιτών σε καθαρό νερό. Η ιστορία αποδεικνύει

ότι οι εταιρείες - κολοσσοί που λυμαίνονται παγκοσμίως τους υδάτινους πόρους αθετούσαν συστηματικά τις δεσμεύσεις που είχαν αναλάβει για την κατασκευή και επέ-κταση των δικτύων.

Ιδιωτικοποιήσεις εν Ελλάδι (ΟΠΑΠ)

Τις τελευταίες ημέρες συζητείται έντονα η ιδιωτικοποίηση (ξεπούλημα) του ΟΠΑΠ μιας κερδοφόρας επιχείρησης που μετέχει το Ελληνικό Δημόσιο. Ξεπουλάμε όλα τα ασημικά μας....

Η πώληση του ΟΠΑΠ είναι μια καθαρή εγκληματική ενέργειας (όπως και κάθε ιδιωτικοποίησης) αλλά όσον αφορά τον ΟΠΑΠ δεν υπάρχει κανένα ψεγάδι ούτε «δικαιολογία ότι μας έβαζε μέσα» αφού σύμφωνα με επίσημα – δημοσιοποιημένα στοιχεία Ν. Μπογιόπουλος αποδεικνύει ότι ο ΟΠΑΠ είναι μια πολύ κερδοφόρα υπηρεσία.[9]

Ενα χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτού του - πραγματικού - λόγου του ξεπουλήματος είναι η ***υπόθεση του ΟΠΑΠ.***

Τα κέρδη του ΟΠΑΠ την τελευταία δεκαετία ήταν:

*το 2002 - **318 εκατ. ευρώ**,*
*το 2003 - **381 εκατ. ευρώ**,*
*το 2004 - **479 εκατ. ευρώ**,*
*το 2005 - **458 εκατ. ευρώ**,*
*το 2006 - **600 εκατ. ευρώ**,*
*το 2007 - **609 εκατ. ευρώ**,*
*το 2008 - **729 εκατ. ευρώ**,*
*το 2009 - **594 εκατ. ευρώ**,*
*το 2010 - **579 εκατ. ευρώ**,*
*το 2011 - **543 εκατ. ευρώ***

Συνολικά, δηλαδή, το διάστημα 2002 - 2011,
τα κέρδη του ΟΠΑΠ ανήλθαν στα ***5,29 δισεκατομμύρια ευρώ! (Ν. Μπογιόπουλος, Ριζοσπάστης)***. Για το πρώτο εξάμηνο του 2012 η κερδοφορία του ΟΠΑΠ ανέρχεται στα 266,8 εκατ. ευρώ.

Επομένως γιατί το ξεπουλάνε...απλά για να βοηθήσουν και να στηρίζουν τα συνεταιράκια τους τους καπιταλιστές και οι αστικές κυβερνήσεις αποδεικνύουν ξεκάθαρα πλέον το ρόλο τους, ότι δηλαδή είναι τα πιόνια και τα δεκανίκια του Καπιταλιστικού συστήματος. Σε άλλο άρθρο μάλιστα ο Νίκος Μπογιόπουλος αποδεικνύει με επίσημα αστικά στοιχεία ότι **το δημόσιο**

χρέος αυξανόταν κάθε φορά που προχωρούσαμε σε ιδιωτικοποίηση. http://www2.rizospastis.gr/story.do?id=6933915&publDate=

Σας απέδειξα με αρκετά παραδείγματα και επίσημα στοιχεία πιστεύω ότι η ιδιωτικοποίηση έχει **μόνο ζημία και κανένα όφελος στις πλάτες του λαού**. Ο μόνος προστάτης και το μόνο οδόφραγμα που μπορεί να παρεμποδίσει αυτό το καραμπινάτο ξεπούλημα είναι ο ίδιος ο λαός, η ίδια η εργατική τάξη. Το εάν δεν λειτουργεί σωστά ένα γρανάζι το αλλάζεις το τροποποιείς δεν το πετάς σε όσους υποστηρίζουν ότι το δημόσιο δεν λειτουργεί! Φυσικά δεν λειτουργεί, διότι δημιουργήθηκε κατ εικόνα και ομοίωσης του πολιτικού προσωπικού (ΠΑΣΟΚ ΝΔ) και λειτουργεί για όφελος των επιχειρηματιών και όχι του λαού. Διότι πχ το Δημόσιο σύστημα της Σουηδίας και της Νορβηγίας και Φιλανδίας (παρόλο που είναι σοσιαλοδημοκρατικό και όχι σοσιαλιστικό) λειτουργεί μια χαρά έναντι του δικού μας. Γιατί δεν πάμε να μιμηθούμε το δικό τους μοντέλο και τρέχουμε για της Αμερικής; Ας το συγκρίνουμε...της Αμερικής με της Κούβας! Το Δημόσιο καθολικό σύστημα Υγείας της αποκλεισμένης με εμπάργκο Κούβας έναντι των ΗΠΑ έχει καταφέρει να έχει από τα μικρότερα ποσοστά θανάτων ανα γεννήσεις σε σχέση με την πάμπλουτη Αμερική. Τονίζω ότι η Κούβα έχει μόλις 60 ΔΙΣ ΑΕΠ έναντι 15 ΤΡΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ της Αμερικής. Σύμφωνα με έκθεση της Παγκόσμιας Τράπεζας,[10] όλα αυτά τα χρόνια πέτυχε να εξασφαλίσει δωρεάν κοινωνικές υπηρεσίες και συντάξεις για όλους, υψηλής ποιότητας παιδεία και περίθαλψη, κάτι που τής το αναγνωρίζουν ακόμα και οι εχθροί της. **Πέτυχε να εξαφανίσει τον αναλφαβητισμό, (στην υπόλοιπη Λατ. Αμερική ανέρχεται στο 9%), πέτυχε να αυξήσει το προσδόκιμο ζωής στα 79 χρόνια (στις ΗΠΑ είναι στα 78 και στη Λατ. Αμερική στα 73), πέτυχε να μειώσει τη βρεφική θνησιμότητα στους 6 θανάτους ανά 1.000 γεννήσεις (στις ΗΠΑ είναι 8 και στη Βραζιλία 19) και κυρίως να κρατήσει σε αφθονία και ζωντανά το ρούμι, τη ρούμπα και το πούρο**.

Για περισσότερες πληροφορίες για το σύστημα υγείας της καπιταλιστικής Αμερικής δες Το ντοκυμαντές SICKO του M. Moore,
http://topdocumentaryfilms.com/sicko/

1 http://www.spiegel.de/international/germany/homesick-for-a-dictatorship-majority-of-eastern-germans-feel-life-better-under-communism-a-634122.html
2 http://www.tanea.gr/empisteytika/?aid=4631066
3 http://www.guardian.co.uk/commentisfree/2009/nov/08/1989-berlin-wall
4 http://www.guardian.co.uk/world/1999/oct/14/berlinwall.germany?INTCMP=ILCNETTXT3487
5 http://www.ert.gr/europe/item/22908-Germanikh-enopoihsh-%E2%80%93-Anisothtes-poy-thymizoyn-Eyrwpaiko-borra-kai-noto
6 http://www.uctc.net/access/28/

Access%2028%20-%2004%20-%20How%20Privatization%20Became%20a%20Train%20Wreck.pdf
7 http://daryan.blog.co.uk/2011/05/21/trains-delays-and-the-black-knight-of-capitalism-11189558/
8 http://topontiki.gr/article/37804
9 http://www1.rizospastis.gr/page.do?publDate=19/9/2012&pageNo=31&direction=1
10 (http://www.iskra.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=7263:cuba-kastro-allagi&catid=38:di-kosmos&Itemid=173)

ΣΤΟ ΥΨΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Το χαρτί των τανκς ή το χαρτί της νομιμότητας.

Γράφει **Σκληρό-πυρηνικός-φυσικός**

Σε αυτό ποντάρει πλέον το σάπιο σύστημα για να κρατηθεί στην εξουσία. Μετά το «σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα» , μετά το « μνημόνιο ή καταστροφή», μετά το « ευρώ ή θάνατος», το τελευταίο χαρτί που μένει σε αυτό το άθλιο και παραπαίον σύστημα για να παίξει είναι αυτό της κοινωνικής έκρηξης.

Οι αναφορές στον εμφύλιο έχουν ξεκινήσει εδώ και καιρό. Και είναι χαρακτηριστικό ότι αυτές οι αναφορές δε γίνονται από την Αριστερά, αλλά από την αστική τάξη, από εκείνη δηλαδή που νίκησε στον εμφύλιο, που σκότωσε αντάρτες αγωνιστές της ελευθερίας, που αντιπάλεψε την ιδέα μιας χώρας εθνικά ανεξάρτητης, ενός λαού κυρίαρχου του τόπου του, ενός λαού αποδεσμευμένου από τα ιμπεριαλιστικά δεσμά των ευρωπαίων και των αμερικάνων.

Ο φόβος είναι το μόνο που τους μένει. Η τρομοκρατία είναι το τελευταίο καταφύγιο που έχει η αστική τάξη για να αποσοβήσει την κοινωνική έκρηξη. Απέναντι στην αντίσταση στα απάνθρωπα μέτρα εξαθλίωσης ορθώνουν το τείχος της νομιμότητας. «Νομιμότητα ή χάος «, λοιπόν. Για να κρατήσουν τους νοικοκυραίους, για να κρατήσουν τους δειλούς, για να κρατήσουν τους φοβισμένους.

Διαρκής και ο παραλληλισμός της φασιστικής δράσης της δολοφονικής ναζιστικής ομάδας των χρυσαυγιτών με τη συλλογική αγωνιστική δράση του λαού. Είτε αυτοί είναι Αριστεροί, είτε αυτοί είναι αντιεξουσιαστές, είτε αυτοί είναι συνδικαλιστές, είτε αυτοί είναι απλοί άνθρωποι που κατεβαίνουν να διαδηλώσουν γιατί απλά δεν αντέχουν άλλο να ματώνουν για μια χούφτα επιχειρηματιών και συμφερόντων, όλοι μαζί στο καζάνι της «ανομίας». Όλοι μαζί στην κλούβα και στα κρατητήρια. Εκατοντάδες προσαγωγές και δεκάδες συλλήψεις σε λίγες μέρες. Μόνο και μόνο επειδή ύψωσαν ανάστημα. Όλοι τους επικίνδυνοι. Και δεν είναι υπερβολή: όλοι οι παραπάνω είναι επικίνδυνοι. Όλοι τους είναι εν δυνάμει σπίθες. Και το σύστημα γνωρίζει καλά πως μαζί με την οργανωμένη εργατική και

λαϊκή αντίσταση πρέπει να φοβάται εξίσου και τις εκπυρσοκροτήσεις που έρχονται από τις πιο ανυποψίαστες γωνιές αυτοοργάνωσης κι αντίστασης.
Δε φοβούνται για επικείμενο εμφύλιο. Για ανοιχτό ταξικό πόλεμο φοβούνται. Τρέμουν στην ιδέα πως η τρομοκρατία τους θα πάψει να έχει αποτέλεσμα, τρέμουν πως η προπαγάνδα τους θα χάσει την απήχησή της και πως πλέον θα υπάρχει ανεξέλεγκτη μάχη ανάμεσα σε εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενους, ανάμεσα σε εξουσιαστές κι εξουσιαζόμενους. Φυσικά, η ταξική συνείδηση του εργαζόμενου λαού (μαζί και των ανέργων, που σε λίγο θα αποτελούν και την κοινωνική πλειοψηφία) δεν έχει φτάσει στα επίπεδα εκείνα που θα επέτρεπε στις επαναστατικές δυνάμεις να ανοίξουν έναν τέτοιο πόλεμο. Και, φυσικά, η εξαθλίωση δεν οδηγεί νομοτελειακά στην απόχτηση ταξικής συνείδησης, ειδικά με το φίδι του φασισμού να σέρνεται και να γιγαντώνεται μέρα με τη μέρα παίρνοντας δυνάμεις κι από τις φασιστικές ιδεολογικές επιρροές της αστικής προπαγάνδας. Όμως αυτό δε σημαίνει

«Δε φοβούνται για επικείμενο εμφύλιο. Για ανοιχτό ταξικό πόλεμο φοβούνται. Τρέμουν στην ιδέα πως η τρομοκρατία τους θα πάψει να έχει αποτέλεσμα, τρέμουν πως η προπαγάνδα τους θα χάσει την απήχησή της και πως πλέον θα υπάρχει ανεξέλεγκτη μάχη ανάμεσα σε εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενους, ανάμεσα σε εξουσιαστές κι εξουσιαζόμενους»

πως δε θα έρθει κάποια στιγμή το ξέσπασμα. Και θέλουν να είναι βέβαιοι πως όταν αυτό το ξέσπασμα θα έρθει, θα έχουν ήδη αποπροσανατολίσει αρκετό κόσμο ρίχνοντάς τον μέσα στο καζάνι του φασιστικού δηλητηρίου, ώστε να έχουν παραπάνω στρατιώτες στο πλάι τους.
Όχι, δεν είναι χαζό το σύστημα. Και, για να είμαι ειλικρινής, δεν ξέρω κατά πόσο αυτές οι διαρκείς εξισώσεις της ναζιστικής βίας με την επαναστατική βία γίνονται στα πλαίσια «μαζέματος» του φασισμού που ίσως έχει ξεφύγει από τον έλεγχό τους, ή στα πλαίσια περαιτέρω ενδυνάμωσής του, παρουσιάζοντάς τον ως κάτι ριζοσπαστικό κι ανατρεπτικό.
Την έκρηξη λοιπόν φοβούνται. Κι αν είμαστε στο ελάχιστο σώφρονες, πρέπει να τη φοβόμαστε κι εμείς. Όχι όμως σκύβοντας το κεφάλι ή υπομένοντας τις σφαλιάρες της αστικής εξουσίας , αλλά οργανώνοντας την πάλη μας, φτιάχνοντας πυρήνες αντίστασης κι ανυπακοής παντού, από τις γειτονιές μέχρι τους χώρους δουλειάς, κυνηγώντας την ταξική αφύπνιση κάθε φοβισμένου νοικοκυραίου, ιδρώνοντας να σπάσουμε την κυρίαρχη μικροαστική ιδεολογία που τόσα χρόνια πότιζε τις ζωές μας, εξηγώντας πως το ταξικό συμφέρον των χαμηλών και μεσαίων στρωμάτων δεν είναι με το Κεφάλαιο, αλλά με τον κόσμο της εργασίας και της χειραφέτησης.
Από την άλλη, η έκρηξη δεν είναι νομοτελειακή. Τίποτα δεν είναι. Ίσως τελικά το αστικό σύστημα να επενδύσει σε μια – επίπονη γι’ αυτό μεν, αλλά αναγκαία για την επιβίωσή του-διαχείριση. Ίσως αυτή η ταξική πόλωση επιχειρηθεί να αμβλυνθεί. Ίσως το σύστημα επιλέξει να θυσιάσει ένα μέρος του για να μπορέσει να επιβιώσει. Μέχρι να ενσωματώσει σιγά-σιγά το ξένο προς αυτό σώμα και να το διαβρώσει κύτταρο προς κύτταρο, σαν καρκίνος. Δε θα είναι η πρώτη φορά που το καταφέρνει άλλωστε... Η πρόσφατη ιστορία έχει αποδείξει πως η συνταγή αυτή είναι επιτυχημένη. Βέβαια, και για να είμαστε ακριβείς, σε συνθήκες που δεν ήταν τόσο οξυμένες όσο οι σημερινές, αλλά και πάλι... Το μοτίβο υπάρχει.
Ψάχνοντας για επίλογο, δεν κατέληξα πουθενά. Δύσκολο να συμπυκνώσεις όλη τη σκέψη σου σε ένα «εμπρός λοιπόν για το τάδε». Άσε που αυτό θα σήμαινε πως τόσες γραμμές μέχρι τώρα πήγαν χαμένες. Αυτό που ξέρω με σιγουριά είναι ότι αυτή η εποχή που ζούμε είναι κρίσιμη, και σε κάθε κρίσιμη εποχή έρχεται η ώρα της ευθύνης. Για τον καθένα από μας. Ας σταθούμε ,λοιπόν, στο ύψος των περιστάσεων, μιας και δεν μας παίρνει άλλο να σκύψουμε.

ΤαΨηΛάΤηΣΕβΔοΜάΔαΣ

(μέρος Βου...)

Αποκαλυπτικοί ήταν οι έλεγχοι του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας που πραγματοποιήθηκαν κατά το πρώτο επτάμηνο του 2012 καθώς τα στοιχεία έδειξαν πως ένας στους τρεις εργαζόμενους είναι ανασφάλιστος. Από αυτούς το 57,2% είναι Έλληνες και το 42,8% αλλοδαποί.
Όπως ειδικότερα αναφέρεται σε έγγραφο του υπουργού Εργασίας για τη συνολική ελεγκτική δραστηριότητα του ΣΕΠΕ, το διάστημα Ιανουαρίου -Ιουλίου 2012 έγιναν 18.698 έλεγχοι πανελλαδικά. Από τους ελέγχους αυτούς, κατά το ίδιο διάστημα, πραγματοποιήθηκαν για την αδήλωτη εργασία συνολικά 11.621 κοινοί έλεγχοι από ΕΥΠΕΑ (Ειδική Υπηρεσία Ελέγχου Ασφάλισης) και ΣΕΠΕ σε επιχειρήσεις, οι οποίες συνολικά απασχολούν 35.674 εργαζόμενους.
Από τους ανωτέρω ελέγχους προέκυψε ότι οι 12.629 εργαζόμενοι ήταν ανασφάλιστοι, εκ των οποίων 5.411 ή 42,8% αλλοδαποί (σε σύνολο 11.521 αλλοδαπών εργαζομένων) και 7.218 ή 57,2% ημεδαποί (σε σύνολο 24.153 ημεδαπών εργαζομένων), οι οποίοι δεν ήταν καταχωρημένοι στα ειδικά βιβλία νεοπροσλαμβανόμενου προσωπικού του ΙΚΑ.
Τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν αποκλειστικά για αδήλωτη εργασία ανέρχονται σε 6.805.000 ευρώ, χωρίς ωστόσο σε αυτά να περιλαμβάνονται πρόστιμα για παραβάσεις της Εργατικής νομοθεσίας.

Διαδήλωση σε 24 πόλεις της Ιταλίας από μαθητές την Παρασκευή το πρωί ενάντια στα οικονομικά μέτρα της κυβέρνησης. Στη Μπολόνια στη διαδήλωση συμμετείχαν πάνω από 2000 μαθητές λυκείων. Περνώντας έξω από το ελληνικό προξενείο, κατέβασαν τη σημαία σε ένδειξη συμπαράστασης στους αγώνες των Ελλήνων. Αλλά έγιναν ακόμα πιο συγκεκριμένοι γράφοντας πάνω της All ANTIFA!

Εισήλθαν στο Πεντάγωνο οι εργαζόμενοι των Ναυπηγείων Σκαραμαγκά, το πρωί της Πέμπτης. Οι εργαζόμενοι, που διεκδικούν τα δεδουλευμένα έξι μηνών, πραγματοποίησαν συγκέντρωση έξω από το υπουργείο Άμυνας και εν συνεχεία εισέβαλαν μέσα στο χώρο, αφού σήκωσαν τα ρολά. Αυτήν την ώρα έχουν φθάσει μέχρι την είσοδο του Γενικού Επιτελείου, όπου πραγματοποιούν κατάληψη. Στο χώρο δεν υπήρχαν αστυνομικοί ή στρατιωτικοί για να εμποδίσουν τους εργαζόμενους των Ναυπηγείων Σκαραμαγκά από το να πραγματοποιήσουν την δυναμική τους είσοδο.
«Φτάνει πια η κοροϊδία!» φώναζαν οργισμένοι εκατοντάδες εργαζόμενοι των Ναυπηγείων Σκαραμαγκά, που έχουν μείνει απλήρωτοι επί 6 μήνες και λίγο μετά τις 10:00 πραγματοποίησαν δυναμική εισβολή από την είσοδο του υπουργείου Άμυνας.
Αρχικά, ταρακούνησαν τα ρολά στην είσοδο του Πενταγώνου και μη βρίσκοντας -ουσιαστικάκανένα εμπόδιο, τα σήκωσαν και εισέβαλαν στον προαύλιο χώρο του υπουργείου Άμυνας.
Η δυναμική τους είσοδος συνεχίστηκε έως την είσοδο του Γενικού Επιτελείου Στρατού,
Στη συνέχεια οι εργαζόμενοι δέχθηκαν την άγρια επίθεση από τις δυνάμεις των ΜΑΤ , που είχε ως αποτέλεσμα την προσαγωγή 127 εργαζομένων στα κρατητήρια της ΓΑΔΑ.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ:

ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΡΚΟΥ

Ο Κώστας Μάρκου, οδοντίατρος και στέλεχος του Νέου Αριστερού Ρεύματος, μιλά στο babushka.gr για την καταπάτηση της δημοκρατίας, για την Παγκόσμια Οικονομική κρίση και γιο την νέα αριστερή προοπτική που χρειάζονται οι λαοί

“ Ο ΑΝΤΙΠΑΛΟΣ ΠΑΡΑ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΟΤΙ ΕΧΕΙ ΠΡΟΧΩΡΗΣΕΙ ΣΕ ΕΝΑΝ ΑΓΩΝΑ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ ΠΟΛΥ ΣΟΒΑΡΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΣΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΓΛΩΣΣΑ ΕΞΩ ”

Βλέπουμε πως υπάρχει αδυναμία στο να συγκροτηθεί ένα ιδεολογικό μέτωπο κατά της αστυνομοκρατίας, της καταπάτησης των ελευθεριών και της απόκρουσης των οικονομικών μέτρων με τα όποια αποτελέσματα τα ακολουθούν. Πιστεύεις ότι σήμερα υπάρχουν πολιτικές δυνάμεις ή ευρύτερα κοινωνικές δυνάμεις που μπορούν να αποκρούσουν τα σχέδια κυβέρνησης, ΕΕ και ΔΝΤ;

Πιστεύω ότι υπάρχουν οι κοινωνικές δυνάμεις και η δυνατότητα για ένα μεγάλο ανατρεπτικό μέτωπο που όχι μόνο είναι αναγκαίο αλλά μπορεί και να γίνει. Αυτό ξεκινά από το γεγονός ότι η επίθεση του κεφαλαίου στην Ελλάδα, στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο που οξύνεται λόγω της κρίσης υπέρμετρα και θίγει όλα τα βασικά καταπιεζόμενα κοινωνικά στρώματα. Θίγει δηλαδή την εργατική τάξη σε όλες της τις μορφές, θίγει την μεσαία τάξη και θίγει ευρύτερες κοινωνικές ομάδες που μπορούν να συμβάλουν στην αντικαπιταλιστική ανατροπή όπως τη νεολαία, τις γυναίκες, τις σεξουαλικά καταπιεσμένες μειονότητες, όπως επίσης και τις εθνικές και πολιτικές μειονότητες. Όλες αυτές οι κοινωνικές δυνάμεις μπορούν και πρέπει να συμμαχήσουν μεταξύ τους. Αυτό το μέτωπο έχει νέες δυνατότητες που πηγάζουν από την ίδια την κοινωνική τους συγκρότηση. Δηλαδή η σύγχρονη εργατική τάξη στην εποχή μας ποσοτικά επεκτείνεται και ποιοτικά γίνεται συγκροτημένη- πιο κοινωνικοποιημένη, πιο διεθνοποιημένη σαν τάση και πιο επιστημονικά –έστω και α-

ντιφατικά συγκροτημένη- από κάθε άλλη εποχή. Κυρίως η σύγχρονη εργατική τάξη και όλα τα στρώματα εντός της, δηλαδή το σύγχρονο επιστημονικό προλεταριάτο, η τεχνικά εκπαιδευμένη εργατική δύναμη αλλά και η χειρωνακτική δύναμη και με τους μετανάστες στο εσωτερικό της, είναι μια κοινωνική δύναμη η οποία μπορεί στην εποχή μας κάτω από συγκεκριμένες προϋποθέ-

> **Μπαίνουμε σε μια φάση μεγάλης έντασης των αντιθέσεων μεταξύ των ΗΠΑ και της Γερμανίας η οποία εκφράζεται με τη σύγκρουση- ελεγχόμενη ακόμα μεταξύ ΔΝΤ και ΕΚΤ**

σεις όχι μόνο να ανατρέψει τα μέτρα αλλά να επιβάλλει μια θετική τομή στον συσχετισμό δυνάμεων ανοίγοντας τον δρόμο για τις επαναστάσεις της εποχής μας. Αυτό όσον αφορά τις κοινωνικές δυνάμεις.

Όσον αφορά τώρα τις πολιτικές δυνάμεις τόσο σε διεθνές , ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο υπάρχει μια ιστορική καθυστέρηση στη συγκρότηση ενός σύγχρονου επαναστατικού και αντικαπιταλιστικού προγράμματος και των αντίστοιχων μορφών οργάνωσής του ωστόσο υπάρχουν σήμερα τα σπέρματα-τα έμβρυα για μια τέτοια συγκρότηση. Πρώτα από όλα μιλάμε για τις δυνάμεις της επαναστατικής κομμουνιστικής αναφοράς με νέο τρόπο μέρος του οποίου αποτελούν οι σύγχρονες αντικαπιταλιστικές δυνάμεις που συγκροτούν την ΑΝΤΑΡΣΥΑ αλλά και άλλες δυνάμεις έξω από αυτήν. Υπάρχουν δυνάμεις ανατρεπτικής ριζοσπαστικής κατεύθυνσης και δυνάμεις που κατανοούν ότι το ζήτημα του ευρώ και της ΕΕ είναι από τα βασικά κλειδιά του προγραμματικού εξοπλισμού του εργατικού κινήματος προς την έξοδο από αυτή για να επιβιώσει ο λαός της χώρας μας. Βεβαίως υπάρχουν ισχυρές ακόμα δυνάμεις βασικά ρεφορμιστικού διαχειριστικού χαρακτήρα της αριστεράς όμως όπως το ΚΚΕ και εν μέρει ο ΣΥΡΙΖΑ που μπορούν και πρέπει να συνεργαστούν μαζί με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και με άλλες δυνάμεις για την έναρξη κοινής δράσης για να οικοδομηθεί ένα μεγάλο πλατύ ενωτικό αγωνιστικό μέτωπο ρήξης και ανατροπής και αλληλεγγύης ενάντια στη επίθεση στα δημοκρατικά δικαιώματα και στα οικονομικά δικαιώματα των εργαζομένων. Πιστεύουμε ότι το νεολαιίστικο και ευρύτερα το δημοκρατικό εργατικό κίνημα δίνουν ένα ανώτερο έδαφος πάρα την υποχώρηση του εργατικού κινήματος το προηγούμενο εξάμηνο. Μπαίνουμε σε μια φάση μεγάλης έντασης των αντιθέσεων μεταξύ των ΗΠΑ και της Γερμανίας η οποία εκφράζεται με τη σύγκρουση-ελεγχόμενη ακόμα μεταξύ ΔΝΤ και ΕΚΤ, σε μια φάση όπου επίσης οξύνεται απότομα οι ενδοιαστικές αντιθέσεις μέσα στην αστική τάξη. Όλα αυτά δείχνουν ότι ο αντίπαλος παρά το γεγονός ότι έχει προχωρήσει σε έναν αγώνα ταχύτητας και έχει επιβάλλει πολύ σοβαρά ζητήματα στα κοινωνικά δικαιώματα και στις δημοκρατικές ελευθερίες είναι και αυτός με την γλώσσα έξω και την ίδια στιγμή αρχίζει και ωριμάζει η κατανόη-

> **Υπάρχουν δυνάμεις ανατρεπτικής ριζοσπαστικής κατεύθυνσης και δυνάμεις που κατανοούν ότι το ζήτημα του ευρώ και της ΕΕ είναι από τα βασικά κλειδιά του προγραμματικού εξοπλισμού του εργατικού κινήματος**

ση μέσα στο εργατικό κίνημα, ότι ο αγώνας για την απόκρουση και ανατροπή αυτών των μέτρων πρέπει να κάνει ένα άλμα στο περιεχόμενό του, στην ενότητά του, και στις μορφές οργάνωσής του όπως και στις μορφές πάλης. Για παράδειγμα αυτή τη στιγμή κατά τη γνώμη μας είναι πλέον κατανοητό ότι πρέπει να υπάρξει ένας διαχωρισμός με την αστική πολιτική μέσα στο εργατικό κίνημα που εκφράζεται κυρίως μέσα από τη ΓΣΕΕ την ΑΔΕΔΥ και τις γραφειοκρατικά καθηλωμένες εργατικές ομοσπονδίες της εργατικής αριστοκρατίας και να συγκληθεί ένα μέτωπο, ένα ενιαίο κέντρο εργατικού και λαϊκού αγώνα και ανατροπής μέσα από την συνεργασία των τριών ρευμάτων μέσα στο εργατικό κίνημα. Για παράδειγμα μέσα από τη συνεργασία των συντονισμό πρωτοβάθμιων σωματείων ιδιωτικού και δημόσιου τομέα όπου συμβάλει κατά κύριο λόγο η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μαζί με το ΠΑΜΕ το οποίο είναι αναγκαίο να κάνει μια αποφασιστική στροφή μέσα από τις αντιθέσεις και τις αντιφάσεις που αναπτύσσονται στο εσωτερικό του και επίσης μέσα από τη συνεργασία με τις τάσεις των αγωνιστικών ομοσπονδιών όπως εκφράζεται κατά κύριο λόγο με πολύ αντιφατικό βέβαια τρόπο από τη ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ και τις άλλες ομοσπονδίες. Ας φανταστούμε ένα τέτοιο μέτωπο με μια ενιαία δράση και ένα ενιαίο αγώνα που θα πάρει την υπόθεση της πάλης από τα χέρια της γραφειοκρατίας της ΓΣΕΕ και θα οργανώσει τον παρατεταμένο αγώνα διαρκείας με μεγάλες εξάρσεις, που θα επιβάλλει αρχικά την απόκρουση των μέτρων και μετά θα θέσει μια μεγάλη ανατροπή σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση.

Φαίνεται λοιπόν να είναι επιβεβλημένη μια κίνηση για δικαιώματα, δημοκρατία, πολιτικές ελευθερίες και θεωρητική θωράκιση του αγώνα για την περιφρούρησή τους. Μίλησέ μας λίγο πιο αναλυτικά για μια παρόμοια κίνηση για την οποία έχεις αναφερθεί πρόσφατα και τι δυνατότητες υπάρχουν.

Γι αυτή την πρωτοβουλία έχουν αναφερθεί πολλά ρεύματα δεν είναι ιδιοκτησία κανενός απλώς εμείς εκφράσαμε μια γενικότερη σκέψη που υπάρχει στο χώρο της αντικαπιταλιστικής και ανατρεπτικής αριστεράς και ευρύτερα μαχόμενων δυνάμεων της αριστεράς και του ευρύτερου λαϊκού κινήματος και του κόσμου της διανόησης. Το κύριο είναι η επίθεση στα κοινωνικά δικαιώματα και τις ανάγκες των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων σπάει τα προηγούμενα κοινωνικά συμβόλαια τις δυνατότητες ηγεμονικής συναίνεσης από την πλευρά της άρχουσας

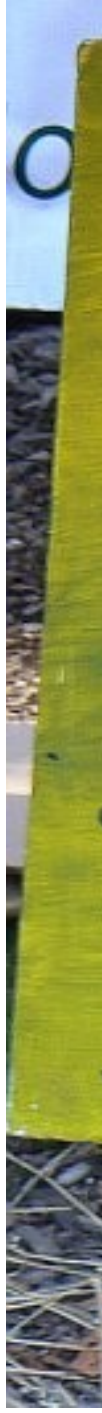
«Η γενικότερη τάση της εποχής μας είναι η ωρίμανση σε μια πολύ μεγάλη πρωτόγνωρη και πολύπλοκη κοινωνική σύγκρουση»

τάξης πάνω στα εργατικά και λαϊκά στρώματα και στα ζητήματά τους και αναγκάζει την σύγχρονη αστική τάξη σε μια αντιδραστικότερη πορεία σε σύγκριση με όλες τις άλλες εποχές του καπιταλισμού. Αυτό έχει σαν κύριο χαρακτήρα το γεγονός ότι η γενικότερη τάση της εποχής μας είναι η ωρίμανση σε μια πολύ μεγάλη πρωτόγνωρη και πολύπλοκη κοινωνική σύγκρουση. Αυτήν την τάση που έχει αντικειμενικό έδαφος να αναπτύσσεται για τον κομμουνισμό της νέας εποχής μας εναντίον του καπιταλισμού επιχειρεί όλο το σύστημα με όλες του τις δυνάμεις να την σταματήσει. Από την άλλη αυτή η αστική τάξη της χώρας μας και οι ευρωπαϊκές ελίτ καταλαβαίνουν ότι αν σπάσει ένας κρίκος σε εθνικό επίπεδο σε κάποιο κράτος κυρίως στο νότο αυτή τη στιγμή στην επίθεση που διεξάγουνε θα έχουν να αντιμετωπίσουν πολύ σοβαρά προβλήματα. Ενδεικτικό είναι ότι οποιαδήποτε απεργία ξεφεύγει από τα όρια της ΓΣΕΕ κρίνεται παράνομη και καταχρηστική και ακόμα και οι καταλήψεις συμβολικού χαρακτήρα ποινικοποιούνται. Για παράδειγμα η εισβολή στο υπουργείο άμυνας από τους εργαζόμενους στο Σκαραμαγκά ξεσήκωσε θύελλα αντιδράσεων στα καθεστωτικά μέσα ενημέρωσης που έκαναν λόγο για εικόνες ντροπής και αμαύρωση της εικόνας της χώρας σε διεθνές επίπεδο παρουσιάζοντάς τους ως τρομοκράτες της αλ καιντα. Είναι χαρακτηριστικό επίσης ότι το ίδιο το πολιτικό σύστημα ευνοεί καλλιεργεί και οργανώνει με πλευρές του την φασιστική και ρατσιστική δράση της χρυσής αυγής. Δεν έχει καταδικαστεί πότε κανένας από αυτούς και είναι φανερό ότι τα βρίσκουν κάτω από το τραπέζι με το υπάρχον διεφθαρμένο πολιτικό σύστημα. Αυτή η κίνηση για τα δικαιώματα και τις κοινωνικές ελευθερίες της κοινωνίας είναι ακόμα πιο αναγκαία από το γεγονός ότι εκτός από την γενικότερη ευρύτερη στάση του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος και των αστικών τάξεων υπάρχει και μια ιδιαίτερη άμεση πλευρά που πρέπει να την τονίσουμε η οποία είναι ότι εδώ και καιρό γυρίζει στα μυαλά ορισμένων κύκλων της αστικής τάξης και στα τραπέζια συζητήσεων μεγαλόσυγκροτημάτων η ιδέα για

Ενδεικτικό είναι ότι οποιαδήποτε απεργία ξεφεύγει από τα όρια της ΓΣΕΕ κρίνεται παράνομη και καταχρηστική και ακόμα και οι καταλήψεις συμβολικού χαρακτήρα ποινικοποιούνται.

ένα άμεσο σοβαρό πλήγμα στις δημοκρατικές ελευθερίες μέσω άρσης δημοκρατικών ελευθεριών κατοχυρωμένων ακόμα και από το ίδιο το αστικό σύνταγμα. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Ψυχάρης έφτιαξε ένα ολόκληρο θέμα περί ενός πραξικοπήματος που δεν έγινε με ένα στρατηγό ο οποίος μετέπειτα έγινε υπουργός άμυνας. Αυτό το δημοσίευμα εντάσσεται σε ένα γενικότερο σχέδιο ταύτισης όλων των αντιστάσεων κατά των μνημονίων με περίτεχνες στρατιωτικές χούντες με κύριο σκοπό να απομονώσει τις βασικές μαχόμενες πρωτοπορίες του κινήματος χαρακτηρίζοντάς τες ως πραξικοπηματίες να τρομοκρατήσει προληπτικά το εργατικό λαϊκό κίνημα και την αριστερά στις μάχες που έρχονται να φοβίσει την ρεφορμιστική αριστερά με τέτοιο τρόπο ώστε να φοβάται την προβοκάτσια ανά πάσα στιγμή και να μαζεύει γρήγορα τους αγώνες κάτω από τον φόβο ενός τέτοιου πραξικοπήματος και ταυτόχρονα προωθεί τέτοιες θεωρίες και τέτοιες συλλήψεις για να αρνηθεί αφενός το κοινοβουλευτικό πραξικόπημα κοινωνικού χαρακτήρα που επιχειρείται με τα μέτρα που έρχονται αλλά ταυτόχρονα από την άλλη πλευρά για να καλύψει το γεγονός ότι το πραξικόπημα της αστικής τάξης στην εποχή μας δεν θα έρθει με την μορφή ενός στρατηγού όπως το 67 ούτε με μια λογική κυβέρνησης-χρυσής αυγής (που δεν αποκλείεται βέβαια) αλλά πάνω από όλα μέσω υπαρχόντων αστικών κομμάτων ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ και άλλων παραγόντων του κοινοβουλίου. Βρισκόμαστε μπροστά σε ένα σχετικά άμεσο κίνδυνο όπου υπάρχει άμεση απειλή για τα δημοκρατικά δικαιώματα και τις λαϊκές ελευθερίες αυτή τη στιγμή που η ένταση του, το βάθος και η διάρκειά του άγνωστη αλλά θα εξαρτηθεί σε μεγάλο βαθμό από την αντίδραση του εργατικού και λαϊκού κινήματος. Η αριστερά και κυρίως η

“μια κίνηση για τα δημοκρατικά δικαιώματα και τις λαϊκές ελευθερίες της εποχής μας είναι πλέον πολύ αναγκαία”

επαναστατική κομμουνιστική αριστερά πρέπει να πρωτοστατήσει στην αποκαλύψει αυτών των στοιχείων. Να αντιμετωπίσει με θάρρος όλα αυτά τα ενδεχόμενα να μην πιαστεί με τις πυτζάμες όπως το 67 και κυρίως να οργανώσει την εργατική και λαϊκή πάλη με τέτοιο τρόπο ώστε να ακυρώσει αυτά τα σχέδια , να τους επιβάλει ήττα και να ανατρέψει αυτό το σύστημα.

Σε αυτά τα πλαίσια μια κίνηση για τα δημοκρατικά δικαιώματα και τις λαϊκές ελευθερίες της εποχής μας είναι πλέον πολύ αναγκαία και μάλιστα έχει μια δυνατότητα να εκτιναχθεί στην συσπείρωση δυνάμεων και στην αποτελεσματικότητα.

Τώρα το πώς βλέπουμε αυτήν την κίνηση ως ΝΑΡ και ως ΑΝΤΑΡΣΥΑ αυτή η κίνηση πρέπει να έχει διπλό χαρακτήρα. Το πρώτο είναι να αποκαλύπτει και το δεύτερο είναι να συμβάλλει σε ένα μαχητικό πρόγραμμα για τα δημοκρατικά λαϊκά δικαιώματα και τις κοινωνικές εργατικές ελευθερίες με σύγχρονο τρόπο να απαντά στις σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων και ταυτόχρονα να αποκρούει τις επιθέσεις στον χώρο των επιχειρήσεων. Δίνεται η δυνατότητα στον λαό να πάρει τις δημόσιες υποθέσεις στα χέρια του σε όλο το φάσμα τους. Αυτή είναι η μια πλευρά. Η δεύτερη είναι να υπερασπίσει έμπρακτα και να προωθήσει τον φορέα εργατικής δημοκρατίας στην εποχή μας που είναι το ίδιο το λαϊκό εργατικό κίνημα. Το κύριο καθήκον μιας τέτοιας κίνησης είναι να υπερασπίζονται τα εργατικά και κλαδικά όργανα και τα συνδικάτα και να οργανώνουν όποιον αγώνα με όποιες μορφές, δημοκρατικά αυτές επιλέγουν. Είτε είναι κατάληψη είτε απεργία διαρκείας είτε με διαδηλώσεις, είτε με οργανωμένη μαζική αυτοάμυνα του οργανωμένου ένοπλου λαού στο βαθμό που επιλέξει η αστική τάξη να χτυπήσει το εργατικό κίνημα ένοπλα. Και άμεσα να συμβάλει στην λαϊκή αυτοάμυνα ενάντια στις ορδές των κατασταλτικών μηχανισμών που εξοπλίζονται τρομερά και ταυτόχρονα να αντιμετωπίσει τις φασιστικές συμμορίες της χρυσής αυγής που μπορεί να γίνει με σχετι-

«άμεσα να συμβάλει στην λαϊκή αυτοάμυνα ενάντια στις ορδές των κατασταλτικών μηχανισμών που εξοπλίζονται τρομερά και ταυτόχρονα να αντιμετωπίσει τις φασιστικές συμμορίες της χρυσής αυγής »

κά εύκολο τρόπο αν οι ομάδες περιφρούρησης έβγαιναν μέσα από το εργατικό και λαϊκό κίνημα και ελέγχονται και καθοδηγούνται από αυτά τότε με μια τέτοια δυναμική μπορεί να τσακίσει το φασισμό σήμερα. Αυτή η κίνηση θα πρέπει να ασχοληθεί με όλη τη γκάμα των δημοκρατικών ελευθεριών. ΕΕ-ΔΝΤ ΚΑΙ ΝΑΤΟ ΤΟ ΙΔΙΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ

Τέλος μια τέτοια οργανωμένη κίνηση μπορεί να έχει ένα πανίσχυρο οργανωμένο νομικό τμήμα υπεράσπισης όλων των διωκόμενων (Έλληνες, ξένους, διανοούμενους, εργάτες) καταπιεσμένων. Να έχει διεθνιστική προοπτική για τους αγώνες όλων των λαών. Να ασχοληθεί με τα πνευματικά δικαιώματα στο διαδίκτυο χώρο της γενικότερης επιστημονικής έρευνας και πολιτισμικής ελευθερίας. Να ασχοληθεί πάνω απ όλα με τα δικαιώματα της νεολαίας, των γυναικών των σεξουαλικά καταπιεσμένων μειονοτήτων και των μεταναστών.

Τα αριστερά κόμματα κάτω από τους καθημερινούς εκβιασμούς για χρεοκοπία και κατάρρευση βρίσκονται σε κάμψη και άμυνα με αποτέλεσμα να θεωρούν μόνο τον εαυτό τους εγγυητή των λαϊκών συμφερόντων. Πιστεύεις ότι αυτά τα κόμματα μπορούν να υπερασπιστούν μια πρωτοβουλία για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες;

Παρά το γεγονός ότι έχει παρατηρηθεί μια κάμψη η οποία πιστεύουμε ότι είναι παροδική. Η γνώμη μας είναι ότι μπορούν να συνεισφέρουν με ποικίλους τρόπους αρκεί βέβαια να φύγουν από την λογική του εγγυητή και να περάσουν στην λογική του υπηρέτη του μαζικού και λαϊκού κινήματος και άρα

«ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΥΠΑΡΞΕΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟ ΑΝΘΡΩΠΟ ΝΑ ΠΕΙΝΑΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΣΚΟΤΩΝΕΤΑΙ ΟΛΗ ΜΕΡΑ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ»

του υπηρέτη μιας τέτοιας κίνησης. Το ΝΑΡ η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και άλλες δυνάμεις όπως το ΜΑΑ, το ΕΕΚ η οργάνωση κομμουνιστική ανασύνταξη το ΚΚΕ-μλ και το μλ-ΚΚΕ αλλά και τμήματα των αριστερών διαφοροποιήσεων του ΚΚΕ όπως ο εργατικός αγώνας τμήματα επίσης του συνασπισμού που κινούνται σε μια ριζοσπαστική και όχι σε μια θεσμολάγνα κατεύθυνση αλλά και ευρύτερα τμήματα του αριστερού αντιμπεριαλιστικού ριζοσπαστικού πατριωτικού αγώνα όπως αναπροσδιορίζεται αλλά και τμήματα του μαχόμενο αναρχοαυτόνομου χώρου που βρίσκονται στο μαζικό κίνημα και δεν οδηγείται σε μια λογικής ατομικής βίας και τρομοκρατίας. Όλες αυτές οι δυνάμεις μπορούν να συμβάλουν αλλά με την λογική του υπηρέτη και όχι ότι βάζουμε μια κίνηση να υπηρετεί τα πολιτικά συμφέροντα του καθενός.

Παιδεία και υγεία υποβαθμίζονται, καταργείται το κοινωνικό κράτος, λεηλατούνται και ξευτιλίζονται τα πανεπιστήμια και το διδακτικό προσωπικό. Η υποβάθμιση όλων των παραπάνω αντανακλά μια αδυναμία για λαϊκή αντίδραση και αντίσταση. Τι νομίζεις ότι χρειάζεται σήμερα και πως μπορεί η πρωτοβουλία να ανατρέψει αυτό το κλίμα από την οπισθοχώρηση σε όλους τους βασικούς κρίκους της ζωής;

Εδώ θα ήθελα να κάνω μια διευκρίνιση. Υπάρχει το κοινωνικό ζήτημα, δηλαδή τα οικονομικά και κοινωνικά δικαιώματα της εργατικής τάξης ο αγώνας της δηλαδή να αποσπάσει ένα μέρος των κερδών του κεφαλαίου σε όφελός της σε γενικότερη βέβαια κατεύθυνση για κατάργηση του κέρδους. Αγώνας για υψηλότερα μεροκάματα, κοινωνική ασφάλεια, δωρεάν δημόσια παιδεία και υγεία και ταυτόχρονα στο κύριο ζήτημα της εποχής που είναι η μείωση της εργασίας. Δεν μπορεί να υπάρξει δημοκρατία στην εποχή μας με τον εργαζόμενο άνθρωπο να πεινάει και να σκοτώνεται όλη μέρα στη δουλειά. Υπάρχει η δυνατότητα για ένα πραγματικά δημοκρατικό σύστημα που θα συμμετέχουν όλοι στα κοινά ακόμα και η τελευταία καθαρίστρια όπως έλεγε ο Λένιν. Σήμερα στην εποχή μας αυτά τα κοινωνικά όρια και οι φραγμοί έχουν διαλυθεί. Για παράδειγμα το γεγονός ότι όλη η πορεία της καπιταλιστικής κρίσης δείχνει ότι για να μπορεί να επιβιώσει το κέρδος και η υπεραξία θα χρειάζεται να έχουμε μια μόνιμη ανεργία σχεδόν της τάξης του 20% και σε στιγμές κρίσεων να ξεπερνά το 30-40% δείχνει τη δυνατότητα για μια μεγάλη μείωση του χρόνου εργασίας. Το αίτημα της εποχής του Ένγκελς για τα τρία 8 -8 ώρες δουλειά, 8 ώρες πολιτισμός και 8 ώρες ελεύθερο ύπνο- σήμερα μετασχηματίζεται σε 4 ώρες δουλειά 4 ώρες υποχρεωτική συμμετοχή όλων στα κοινά 8 ώρες γνώση επιστήμη και πολιτισμός και 8 ώρες για ξεκούραση. Το παραπάνω συνδέεται με το ζήτημα των δημοκρατι-

κών ελευθεριών καθώς όλοι πρέπει να συμμετέχουν στα κοινά.

Υπάρχει μια τεράστια αντίφαση ενώ τα κράτη ταυτίζονται με τις εταιρίες και οι κυβερνήσεις τους μαζί με ένα πλήθος θεσμών και μηχανισμών που στραγγαλίζουν τους λαούς και τα εργατικά δικαιώματα, οι αριστερές , προοδευτικές και ριζοσπαστικές δυνάμεις , συνεχίζουν να υπερασπίζονται τις κρατικοποιήσεις – εθνικοποιήσεις.
Πιστεύεις, αυτό το διεφθαρμένο κράτος και δημόσιο , μπορεί να απαγκιστρωθεί από τα καπιταλιστικά συμφέροντα του και να μετατραπεί σε ένα φιλολαϊκό καθεστώς και αν ναι, πως μπορεί να συμβεί αυτό;

Η ερώτηση αυτή είναι πολύ καίρια και απασχολεί πάρα πολλούς αγωνιστές και θεωρητικούς.
Κοιτάξτε να δείτε , η πορεία των πολιτικών προγραμμάτων- στρατηγικού και πολιτικού χαρακτήρα όλων των αριστερών δυνάμεων και των κομμουνιστικών περιέχουν μια αντίφαση που συμφωνεί με το ίδιο το σύστημα, για παράδειγμα , οι επαναστάτες όλων των εποχών αγωνίζονταν για καλύτερα μεροκάματα γνωρίζοντας ότι με αυτό τον τρόπο θα βελτιώσουν την τιμή πώλησης της εργατικής τους δύναμης ενώ ταυτόχρονα το κομουνιστικό- εργατικό κίνημα ζητά την κατάργηση της μισθωτής εργασίας.
Παρόμοια υπάρχει και η αντίφαση στο γενικό ζήτημα της κοινωνικοποίησης των μέσων παραγωγής με

το άμεσο ζήτημα για εθνικοποιήσεις- κρατικοποιήσεις.
Και στις δύο περιπτώσεις όμως υπάρχει ένας συνδετικός κρίκος που δίνει ένα αντικαπιταλιστικό – επαναστατικό περιεχόμενο, στο αίτημα για παράδειγμα: την αύξηση των μισθών και τις κρατικοποιήσεις επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας.
Στο πρώτο ζήτημα, αυξήσεις στους μισθούς – κατάργηση της μισθωτής εργασίας , αυτό που συνδέει το ένα με το άλλο είναι ο ταξικός χαρακτήρας του εργατικού αγώνα για τους μισθούς ,που ζητάει να πάρει ένα μέρος του κοινωνικού πλούτου που είναι μεγαλύτερο από την παραγωγικότητα της εργατικής του δύναμης , φορτώνοντας ουσιαστικά την κρίση άμεσα στο ίδιο το κεφάλαιο , αυτό δυναμώνει την ταξική πάλη, δίνει πολιτικό χαρακτήρα και την ίδια στιγμή βοηθάει τον εργαζόμενο άνθρωπο να καταλάβει ότι πρέπει να υπερβεί τα συνδικαλιστικά όρια και να κάνει πολιτική πάλη. Και μέσα από αυτήν την πολιτική πάλη , για την ανατροπή της σχέσης μισθού- κερδών , ο σύγχρονος άνθρωπος μπορεί να οργανώσει μόνος του μια νέα επανάσταση για την απελευθέρωση της μισθωτής εργασίας. Με αντίστοιχο τρόπο , τα αιτήματα για εθνικοποίηση- κρατικοποίηση των επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας , μπορούν μέσω του αγώνα , να βοηθήσουν τον εργαζόμενο άνθρωπο να κατανοήσει πως πρέπει να διεκδικήσει , το ανώτερο ζήτημα της γενικής κοινωνικοποιήσεις όλων των μέσων παραγωγής και μέσω μιας επανάστασης πρώτα να περάσουν στα χέρια του και μετά στα χέρια όλης της κοινωνίας.
Απ αυτή την σκοπιά , η αντικαπιταλιστική και κομμουνιστικού προορισμού της σύγχρονης εποχής , αριστερά , πρέπει να θέσει ως αίτημα κρίκο μεταξύ των αντιφάσεων , το ζήτημα του εργατικού – λαϊκούκοινωνικού ελέγχου σε όλες τις επιχειρήσεις.
Το αίτημα για λαϊκό – εργατικό έλεγχο περιέχει δύο πλευρές , η μία πλευρά είναι η αναγνώριση του ταξικού συσχετισμού δύναμης καθώς τα μικρότερα στρώματα δεν είναι ακόμη προετοιμασμένα για το άλμα της κατάκτησης της λαϊκής εξουσίας αλλά ταυτόχρονα αμφισβητούν έμπρακτα και οργανωμένα την ίδια την αστική ιδιοκτησία και γενικά το ιδιωτικό δικαίωμα. Ας πάρουμε για παράδειγμα το ζήτημα της Χαλυβουργίας όπου ενώ οι εργαζόμενοι προχώρησαν σε γενική απεργία με την πλατειά υποστήριξη της αριστεράς και κυρίως του ΚΚΕ, με αιτήματα όπως η επαναπρόσλαβε των απολυμένων , η σταθερή οκτάωρη εργασία και οι

αυξήσεις των μισθών. Τότε ο ιδιοκτήτης της επιχείρησης απείλησε τους εργαζόμενους με κλείσιμο του εργοστασίου. Τότε οι εργαζόμενοι έπρεπε να απαντήσουν με την κατάληψη και την κρατική απαλλοτρίωση του εργοστασίου με εργατικό έλεγχο και διαφάνεια για να μην μπορεί κανείς ιδιώτης ή ο συλλογικός κρατικός καπιταλιστής να κάνει ότι θέλει στο εργοστάσιο. Και μέσα από τέτοιες καταστάσεις μπορούμε να δούμε πολλές μορφές αυτοδιαχειρίσεις , αρκεί να μην πέσουμε στην αυταπάτη , ότι η αυτοδιαχείριση του κάθε ενός εργοστασίου ξεχωριστά , μπορεί να απελευθερώσει την εργασία. Καθώς η αυτοδιαχείριση στα πλαίσια του καπιταλισμού , θα αναγκάσει τους εργαζόμενους να έχουν αγοραπωλησίες με τους καπιταλιστές , καθώς και ανταγωνισμό σε βάρος άλλων αυτοδιαχειριζόμενων επιχειρήσεων του ίδιου κλάδου.

Πάντως ο εργατικός έλεγχος μπορεί να διαπαιδαγωγήσει τους εργαζόμενους στην αγωνιστική συμμετοχή σε όλα τα κοινά θέματα είτε αφορούν την επιχείρηση είτε οποιοδήποτε άλλο κοινωνικοπολιτικό ζήτημα. Και κάτι τελευταίο , έχετε μεγάλο δίκιο στην κατά κάποια σχέση αριστεράς και κράτους-δημοσίου. Υπάρχει μια μεγάλη δαιμονοποίηση αλλά και υπόκλιση των αριστερών και ριζοσπαστικών δυνάμεων ως προς το κράτος και το δημόσιο τομέα , που δεν κατανοούν πως στην εποχή μας υπάρχει ένα βαθύτερο σύμπλεγμα ανάμεσα στις επιχειρήσεις και το κράτος. Που ενώ το κράτος μειώνεται σε λειτουργίες , αυξάνει την καταπιεστική του δύναμη και επιχειρήσεις που ενώ χάνουν από την συλλογική οργάνωση του κρατικού καπιταλιστή κερδίζουν υποτάσσοντας άμεσα στις διαταγές τους, την εκμετάλλευση πολύ περισσότερο εργατικού δυναμικού. Για παράδειγμα , στο Ιράκ υπάρχει ένας ολόκληρος ιδιωτικός στρατός κατοχής , στις ΗΠΑ το 80% των σωφρονιστικών ιδρυμάτων ανήκουν σε ιδιώτες , δηλαδή ιδιωτικές φυλακές οι οποίες πιέζουν την δικαιοσύνη για μεγαλύτερες ποινές ώστε να βγάζουν περισσότερα λεφτά , ή όπως προ μερικών μηνών στην Βρετανία όπου 20.000 αστυνομικοί διαδήλωναν με αίτημα την μη ιδιωτικοποίηση των αστυνομικών τμημάτων.

Με αυτήν την έννοια εμείς δεν μπορούμε να υπερασπιζόμαστε το διεφθαρμένο δημόσιο τομέα και τις επιχειρήσεις του , που την ίδια

ώρα διασύρει και του εργαζόμενους εντός του. Όμως υπάρχει και η άλλη πλευρά του ζητήματος, καθώς υπάρχει και ο δευτερεύων ρόλος που πάντα αντιπροσώπευε κάθε κράτος που δεν είναι άλλος από τις κοινωνικές παροχές όπως υγεία , παιδεία , δίκαιο κλπ και την στοιχειώδη λειτουργία της κοινωνίας.
Και αυτήν την πλευρά πρέπει να υποστηρίξουμε, ζητώντας παράλληλα και την μετάβαση αυτού του κράτους μέσω μιας νέας εργατικής επανάστασης σε μια αυτοδιαχειριζόμενη σοσιαλιστική κοινωνία με μορφές άμεσης δημοκρατίας και ίσης συμμετοχής.

Σίγουρα υπάρχει και μια ιδεολογική κρίση των ριζοσπαστικών δυνάμεων και μια θεωρητική αδυναμία που να απαντά στην επίθεση του κεφαλαίου. Θεωρείς , ότι χρειάζεται να επαναθεμελιωθεί η Μαρξιστική θεωρία κάτω από τις νέες συνθήκες του $21^{ου}$ αιώνα ή πρέπει να διατυπωθεί από την αρχή μια νέα επαναστατική θεωρία , που θα υπερβαίνει το Καπιταλισμό;

Επαναθεμελίωση της μαρξιστικής θεωρίας δεν μπορεί να υπάρξει γιατί πρακτικά σημαίνει κατάργηση. Αυτό που μπορεί να γίνει είναι η εμβάθυνση της θεωρίας στους νέους τομείς της ιστορίας , τους κλάδους και τα επιστημονικά και κοινωνικά πεδία καθώς και της επανάστασης και του κομμουνισμού της εποχής μας.
Δηλαδή , με εργαλείο την μαρξιστική θεωρία , μπορούμε να απαντήσουμε στις σημερινές προκλήσεις , αναγκαιότητες , δυνατότητες και κινδύνους αναπτύσσοντας την βαθύτερα.
Αυτό είναι το ένα σκέλος και το δεύτερο είναι , η δημιουργία ενός νέου κομμουνιστικού προγράμματος στρατηγικής και αντικαπιταλιστικής τακτικής , ενός προγράμματος για το επαναστατικό υποκείμενο της εποχής μας. Σε αυτούς τους τρις τομείς , ναι χρειάζεται επαναθεμελίωση ένα δηλαδή καινούργιο – ποιοτικά πρόγραμμα που θα αποτελεί μια συνέχεια στα επαναστατικά προγράμματα των προηγούμενων εποχών αλλά και μια τομή ταυτόχρονα σύμφωνα με τις αναγκαιότητες της εποχής μας. Σε αυτήν την κατεύθυνση νομίζω πρέπει να κινηθούμε και από κει και πέρα θα ήθελα να πω πως ειδικά τα τελευταία δέκα χρόνια , όταν άρχισαν να γίνονται εμφανή τα σημάδια λαχανιάσματος του καπιταλισμού της εποχής μας , είναι γεγονός πως συσσωρεύονται , προσωπικές προϋποθέσεις για ένα γενικότερο νοητικό άλμα της μαρξιστικής φιλοσοφίας σε πολιτικό και ιστορικό επίπεδο. Δεν είναι τυχαίο , ότι πυκνώνουν οι φωνές που μιλάνε στο όνομα ενός νέου κομμουνισμού, υπάρχουν συγγράμματα , διανοούμενοι στις χώρες της δύσης αλλά και την χώρα μας, πυκνώνουν και δυναμώνουν επίσης οι φωνές ακόμα και στον χώρο του ακαδημαϊκού μαρξισμού που ξαναγυρίζουν στην ουσία της εργασιακής θεωρίας του Μαρξ για να ερμηνεύσουν την κρίση , οπού δεν μπορεί να ερμηνευτεί με κανέναν άλλο τρόπο και να κατανοηθεί η σημερινή κρίση. Αλλά έχουμε σημάδια ότι δυναμώνει αρκετά - ποσοτικά για την ώρα, οι πλευρές εκείνες που αναζητούνε μια τομή στο επίπεδο του διαλεκτικού υλισμού.
Υπάρχει επίσης ένα γενικότερα άλμα σε όλες της επιστημονικές θεωρίες και εφαρμογές το

οποίο προετοιμάζει , ένα άλμα των αλμάτων που θα συμπυκνωθεί σε μια τομή στο πεδίο του διαλεκτικού υλισμού.
Μ' αυτήν την έννοια , πρέπει πάντοτε να έχουμε στο μυαλό μας πως κανένα άλμα στο επίπεδο της θεωρίας δεν μπορεί να επιτευχτεί χωρίς τελικά την ίδια την κινητοποίηση των εργαζόμενων μαζών είτε σε παγκόσμιο είτε σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Όλες η μεγάλες τομές στην θεωρία , ακόμη και ο ίδιος ο μαρξισμός δεν θα υπήρχε χωρίς την συμβολή των εργαζόμενων μαζών , όπως επίσης και οποιαδήποτε τομή στην επιστημονική ή και την πολιτική θεωρία. Θέλω να πω πως δεν θα υπήρχε Μπαχ ή Βιβάλντι ή Μπρεχτ ή ακόμη και ο Αϊνστάιν , αν δεν υπήρχε ο διαφωτισμός και η ανάπτυξη της επαναστατικής μαρξιστικής θεωρίας και των εργατικών αγώνων – όχι ότι αυτό αποτελεί μια γραμμική σχέση , δηλαδή , οργανώνεσαι σε ένα κόμμα αγωνίζεσαι και μετά κάνεις επιστημονικές ή άλλες ανακαλύψεις! Αλλά θέλω να πω πως υπάρχει ένα γενικότερο κλίμα που βοήθα σε αυτό το επιστημονικό , θεωρητικό , πολιτικό και κοινωνικό άλμα. Και επειδή η εποχή μας θα είναι εποχή τρομερών αναστατώσεων και θα αναζητηθεί μια νέα επαναστατική τομή , είναι ανάγκη να ύπαρξη και ένα νέο κομουνιστικό κόμμα σύγχρονο, κόμμα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης και ενός νέου τύπου δημοκρατίας από τα κάτω, το οποίο θα μπορεί να συνδέει την ακαδημαϊκή διανόηση με το αντίστοιχο πολιτικό μέτωπο μέσα στον αγώνα των εργατών και σε συνεργασία με ένα διεθνές κομουνιστικό μέτωπο θα βοηθήσει στο ξεπέρασμα της ιδεολογικής κρίσης του Μαρξισμού.

ΠΡΩΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΜΙΑΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ: Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

«Τα τελευταία χρόνια οι λαϊκές μάζες βιώνουν συνεχής επίπονες επιθέσεις σε κοινωνικό και οικονομικό επίπεδο, ο τρόπος ζωής ή μάλλον η επιβίωση γίνεται όλο δυσκολότερη και αυτό δεν θα μπορούσε να ξεκινήσει από πουθενά αλλού εκτός από έναν από τους πιο ευπαθής και ευαίσθητούς τομείς της κοινωνίας»

Του Dr. Όου

Ο τομέας αυτός δεν είναι άλλος από την εκπαίδευση, η λαϊκή ρήση « άνθρωπος αγράμματος, ξύλο απελέκητο» ταιριάζει απόλυτα με την προσπάθεια των εκάστοτε κυβερνήσεων για το κατακρήμνισμα της εκπαίδευσης.
Συχνά γίνεται σύγκρισή - σύγκρουση των λέξεων και των εννοιών εκπαίδευση και παιδεία, ο λανθασμένος αυτός συσχετισμός των λέξεων δεν προκαλεί προβλήματα μόνο στο άτομο αλλά και στο κοινωνικό σύνολο καθ' ότι η αδυναμία κατανόησης μπορεί να προκαλέσει χάος στους στόχους και στους σκοπούς μιας διεκδίκησης.

Η **εκπαίδευση** με την ευρεία έννοια περιλαμβάνει όλες τις δραστηριότητες που έχουν σκοπό την επίδραση με συγκεκριμένο τρόπο στη σκέψη, στο χαρακτήρα και στη σωματική αγωγή του ατόμου. Από τεχνικής πλευράς, με τη διαδικασία της εκπαίδευσης αποκτώνται συγκεκριμένες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες και αξίες (ηθική, ειλικρίνεια, ακεραιότητα χαρακτήρα, αίσθηση του δικαίου, αφοσίωση, επαγγελματισμός, υπευθυνότητα, κτλ). Η εκπαίδευση γίνεται με βάση συγκεκριμένες μεθόδους (θεωρητική διδασκαλία, επίδειξη, ανάθεση εργασιών, πρακτική εξάσκηση, κτλ), σε ένα ειδικά σχεδιασμένο πρόγραμμα, με συγκεκριμένους μαθησιακούς στόχους και είναι οριοθετημένη χρονικά. Η λέξη προέρχεται από το αρχαίο ελληνικό ρήμα εκπαιδεύω που σημαίνει *ανατρέφω* από παιδική ηλικία, *μορφώνω*, *διαπαιδαγωγώ*.
Με τον όρο **παιδεία** εννοούμε την απασχόληση με το παιδί και κυρίως την παιδαγωγική ενέργεια την οποία καταβάλλει η οικογένεια και η πολιτεία για την ανατροφή , την εκπαίδευση και τη μόρφωση του παιδιού. Στη φράση εγκύκλια παιδεία η λέξη παιδεία χρησιμοποιείται με την εξής σημασία: «Ο κύκλος των γνώσεων και των δεξιοτήτων, που πρέπει να δίνονται και να καλλιεργούνται με τη διδασκαλία

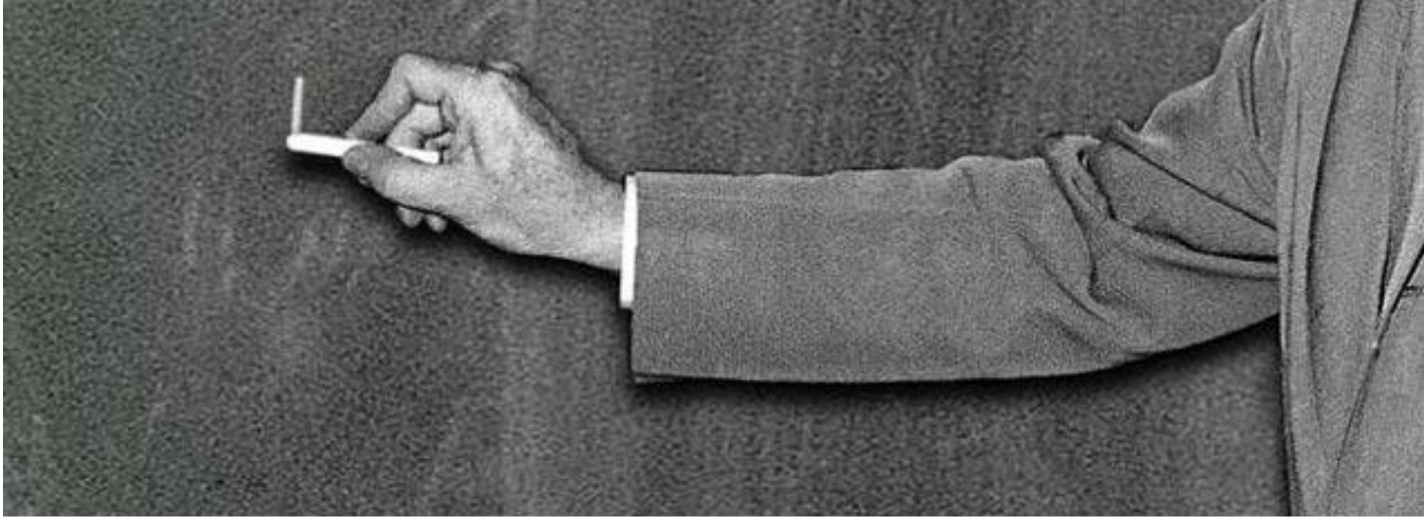
και συνεπώς να αποτελούν το αντικείμενο της παιδείας».
Σύμφωνα με την κοινωνιολογική προσέγγιση του όρου, "παιδεία" ορίζουμε τη μετάφραση των πολιτιστικών στοιχείων, ώστε να διασφαλίζεται η συνέχεια και η διάρκεια του συστήματος στο πολιτιστικό επίπεδο που έχει επιτευχθεί απ' την προηγούμενη γενιά και ώστε να μην υπάρχει η πιθανότητα παλινδρόμησης σε παλαιότερα στάδια.

Κάθε παιδί είναι καλλιτέχνης. Το θέμα είναι πώς θα παραμείνει καλλιτέχνης μεγαλώνοντας.
Πάμπλο Πικάσο

Για να φτάσουμε στο σημείο διεκδίκησης πρέπει να ξέρουμε γιατί αγωνιζόμαστε, παιδεία λαμβάνει κάποιος από την οικογένειά του, εκπαίδευση όμως παίρνει από το εκπαιδευτικό σύστημα αλλά και από το σύστημα γενικότερα.
Η απόλυτη αλήθεια λένε πως δεν υπάρχει, η πραγματική αλήθεια όμως βρίσκεται στα μάτια των παιδιών, στην παιδική αθωότητα και στον τρόπο σκέψης τους. Το σύνολο όλων αυτών είναι αυτό που το σύστημα θέλει να ξεχάσουμε και μεγαλώνοντας ξεχνάμε.

Στα μάτια ενός παιδιού δεν υπάρχουν τα 7 θαύματα του κόσμου. Υπάρχουν 7 εκατομμύρια.
Walt Streightiff

Η ευκολία με την οποία ξεχνάμε την παιδεία που έχουμε λάβει, με την ίδια ευκολία χάνεται και η κοινωνική μνήμη, η μνήμη του συνόλου είναι αυτή που μπορεί να συλλαμβάνει τις προσπάθειες καταπόντισης της λαϊκής πάλης καθώς και την προσπάθεια του συστήματος να εξαλείψει τα κεκτημένα του λαού.
Με αυτό τον τρόπο φτάνουμε στο σήμερα, στην κοινωνική εξαθλίωση και την προσπάθεια να χτυπηθεί το πιο υγειές κομμάτι της κοινωνίας, δηλαδή η νεολαία. Μέσο της χειραγώγησης της νεολαία από μικρή ηλικία θα είναι εύκολο να χαλιναγωγηθούν και να δημιουργήσουν άβουλα πρόβατα στις προσταγές του κράτους και της αγοράς.
Από την μεταπολίτευση έως σήμερα αίμα χιλιάδων αθώων έχει χυθεί στην προσπάθεια υπεράσπισης της εκπαίδευσης, τα τελευταία ειδικά χρόνια η αντίσταση που δείχνουν τα μαθητικά και φοιτητικά κινήματα, συνασπισμένα με τον λαό, δείχνουν για ακόμα μια φορά τον δρόμο, μετά το 2001 και τις διατάξεις της Μπολόνια για την δημιουργία μιας ανώτατης εκπαίδευσης υποζύγιο και θερμοκήπιο της αγοράς

που θα εξασφάλιζε ουσιαστική σύνδεση της ανώτατης εκπαίδευσης με τις ανάγκες της κοινωνίας και της Ευρωπαϊκής αγοράς εργασίας και τις μαχητικές αντιδράσεις των φοιτητών την περίοδο 06-07 και το φθινόπωρο του 2011 δεν είναι λίγοι αυτοί που άρχισαν να μιλούν για ένα νέο Μάη του 68' όταν ένα παρόμοιο κίνημα εξαπλώθηκε σε όλες τις ανεπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες (Γαλλία, Γερμανία, Βρετανία, ΗΠΑ και αλλού) -ένα κίνημα που σημάδεψε το ξεκίνημα μια νέας εποχής.

Κάπως έτσι προσπαθούν αν χτυπήσουν την δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση αλλά πώς αυτό θα γίνει όταν σύμφωνα με εκθέσεις και μελέτες η Ελλάδα έρχεται τρίτη από το τέλος μετά την Ινδονησία και την Σλοβακία, με μόνο 8,4% των συνολικών δημοσίων δαπανών να διατίθενται για την παιδεία. Παρόμοια συμπεράσματα προκύπτουν από πρόσφατη έρευνα της Παγκόσμιας Τράπεζας η οποία επιβεβαιώνει ότι οι δημόσιες δαπάνες για την παιδεία στην Ελλάδα είναι κάτω από τον μέσο όρο των χωρών της Ευρωπαϊκής Νομισματικής Ένωσης. Αλλά για ποια δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση μιλάμε όταν το σύνολο των οικογενειών παρά τις περικοπές στους μισθούς και την αβάσταχτη φορολογία πληρώνουν φροντιστήρια ώστε τα παιδιά τους να καταφέρουν να επιτύχουν στις εξετάσεις τους και ύστερα αναγκάζονται να πληρώνουν σίτιση και στέγαση ώστε να σπουδάσουν τα παιδιά τους. Αυτό θίγει ιδιαίτερα τα χαμηλότερα κοινωνικά στρώματα που βλέπουν την παιδεία σαν το μόνο πιθανό μέσο για κοινωνική άνοδο, αν όχι σαν τον μοναδικό τρόπο να εξασφαλίσουν κάποιου είδους απασχόληση σε μια χώρα στην οποία η ανεργία των νέων, σύμφωνα με τα πιο πρόσφατα στοιχεία, είναι η υψηλότερη στην Ευρώπη έχοντας φτάσει στο 25,5% ανάμεσα σε εκείνους ηλικίας 15-24.

Όταν μια χώρα έχει φτάσει στο χείλος του γκρεμού δεν έχει τίποτα περισσότερο από το να αποφασίσει αν θα πηδήξει στον γκρεμό ή θα αντισταθεί μέχρι το τέλος, τα νεολαιίστικα κινήματα και η αντίσταση που δείχνει το σύνολο του ελληνικού λαού δείχνει τις προθέσεις και του αγώνες που θα γίνουν από εδώ και μπρός.

Στην καταβαράθρωση της εκπαίδευσης απαντάμε με αγώνες, κάτω τα χέρια από το άσυλο, δωρεάν εκπαίδευση, εκπαίδευση για όλους, δωρεάν σίτιση- στέγαση- μεταφορές, το αντικείμενο σπουδών και έρευνας να καθορίζεται από την κοινωνία γενικά και τους εκπαιδευτές και εκπαιδευόμενους ειδικότερα, μέσα σε ένα θεσμικό πλαίσιο ακαδημαϊκής αυτονομίας, και όχι από κοινωνικές ομάδες με τα δικά τους επενδυμένα ειδικά συμφέροντα και την δύναμη να υπονομεύουν δραστικά αυτή την αυτονομία, η ανώτατη εκπαίδευση να παρέχεται δωρεάν στον καθένα, σαν κοινό αγαθό, και όχι μόνο στους πολύ φτωχούς, σαν ένα είδος φιλανθρωπίας από τις ελίτ με την μορφή υποτροφιών, χρηματοδότησης κ.λπ. Αυτό συνεπάγεται ότι η παιδεία γενικά και η ανώτατη παιδεία ειδικότερα θα έπρεπε να χρηματοδοτούνται από ένα άκρως προοδευτικό φόρο πάνω στο εισόδημα και τον πλούτο, έτσι ώστε το σχετικό φορολογικό βάρος να επιβαρύνει τα προνομιούχα κοινωνικά στρώματα.

Ένα παιδί μπορεί να διδάξει σε έναν ενήλικο τρία πράγματα: να είναι ευτυχισμένος χωρίς ιδιαίτερο λόγο, να είναι πάντα απασχολημένος με κάτι και να ξέρει να απαιτεί με όλη του τη δύναμη αυτό που θέλει.
Πάουλο Κοέλο

«ΜΑΣ ΚΟΥΡΑΖΟΥΝ… ΜΑΣ ΞΕΚΟΥΡΑΖΟΥΝ… ΩΣ ΠΟΤΕ;»

«Μην παίρνετε και πολύ στα σοβαρά την πολιτική , που φαίνεται να έχουν στο μυαλό τους, ο Σαμαράς , ο Κουβέλης και ο Βενιζέλος.
Στην ουσία το μόνο που θέλουν είναι να μείνουν γαντζωμένοι στην εξουσία όσο το δυνατόν περισσότερο στην εξουσία.»

Γράφει **ο Φιλόσοφος**

Μοιάζουν σαν τέσσερις σταγόνες νερού, συμπεριλαμβανομένου και του Γιωργάκη, μετρούν κάθε μέρα μια καινούργια γκάφα και αντίφαση, με αυτά που έλεγαν ακριβώς την προηγούμενη μέρα.
Τη κάθε αδυναμία τους περιστοιχίζουν και την λαμπρύνουν με την δικιά τους συμμετοχή γνωστή νομική, καθηγητές Πανεπιστημίου, ακαδημαϊκοί , δημοσιογράφοι και καλλιτέχνες.
Είτε το καταλαβαίνουν , είτε όχι , καταστρέφουν καθημερινά ότι έχτισαν γενεές ανθρώπων και το εκτελούν με έπαρση χωρίς ντροπή και κυρίως χωρίς καμία ευθύνη για αυτό που θα παρουσιάσουν ως αποτέλεσμα.
Ο άλλος αστέρας της νέας Ελληνικής πολιτικής , Αλέξης Τσίπρας, αφού εξήγγειλε στην έκθεση της Θεσσαλονίκης ότι θα πρέπει να « εφαρμοστούν οι νόμοι» και ότι θα «πατάξει την φοροδιαφυγή» των μεγάλων για να πληρώσει επιτέλους τους

φόρους της και η « Ταυερνιάρησα της Ύδρας», συγκεντρώνει υπογραφές έγκρισης από τον Πέρρες, τον Αβραμόπουλο, τον Ράιχενμπαχ , τον Σούλτς, τέταρτης και πέμπτης κατηγορίας ηγέτες, μήπως κατορθώσει και ο ίδιος, σαν Πέμπτη σταγόνα νερού να συνεχίσει το έργο των προηγούμενων.
Οι φιλελεύθεροι του Τσίπρα με τους νεοφιλελεύθερους των Σαμαρά-Κουβέλη-Βενιζέλο, απαξιώνουν το « δημοκρατικό» τους πολίτευμα εξουσίας, εκτοπίζοντας κάθε διαφορετικότητα.
Η συντονισμένη από όλους αποϊδεολογικοποίηση, έχει έναν κοινό παρανομαστή που είναι η «πάση θυσία» διατήρηση της χώρας στο ευρώ.
Έτσι, έντεχνα πετυχαίνετε η συναίνεση στο πολιτικό μας σύστημα, με την εξάλειψη κάθε διάκρισης μεταξύ αριστεράς και δεξιάς και τον συνωστισμό που παρατηρείτε στον «μεσαίο» χώρο.

Η συγκέντρωση αριστερών και δεξιών δυνάμεων, εντός του ίδιου πλαισίου, δηλαδή, της παραμονής μας στο ευρώ, όχι μόνο δυσκολεύει την εύρεση λύσης στο ελληνικό πρόβλημα, που έχει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, από αυτά της διεθνούς οικονομικής κρίσης, αλλά, το κυριότερο, αποτρέπει την κοινωνική ένταξη των νέων ανθρώπων στην πολιτική.
Την στιγμή που δεν έχουν κάτι να καινούργιο να πουν και μάλιστα την στιγμή που μιλάνε « τόσοι πολλοί» και « τόσο πολύ», στα κόμματα και τα γραφεία τύπου τους , επιβάλλεται μια ανακοίνω

ση 25-40 λέξεων, τρις φορές την ημέρα, ασυνειδήτων, άσκοπων και χωρίς νόημα για να υποβοηθούνται και να υποστηρίζονται οι δημοσιογραφικές επιλογές των καναλαρχών.

Η επιβολή της κυριαρχίας με πιο σκληρά μέτρα, τύπου Δένδια , θα φέρει τα αντίθετα αποτελέσματα από αυτά που περιμένουν οι αρχιτέκτονες αυτών των σχεδίων.
Η νεολαία που δεν περιμένει τίποτα από το καταρρέων σύστημα τους και το μεγαλύτερο τμήμα του πληθυσμού, τους γυρνάει την πλάτη, δεν ενημερώνεται από τα επίσημα ΜΜΕ αλλά από εναλλακτικά μέσα ενημέρωσης.

Ο ερχομός της Μέρκελ την Τρίτη (μήπως και δεν ψηφιστούν τα νέα μνημονικά μέτρα), η φιλοξενία (ξένιος Ζευς) που υπόσχεται η κυβερνητική Τρόικα στους απεργούς και διαδηλωτές την ίδια μέρα, η υπενθύμιση από τον Σαμαρά, ότι τα λεφτά για μισθούς και συντάξεις φτάνουν μέχρι τα τέλη Νοεμβρίου (τι πρωτοτυπία και αυτή), η αμέριστη συμπόρευση του Βενιζέλου στην Δουλικότητα του Σαμαρά μπροστά στην Μέρκελ, η απαγκίστρωση επιτέλους του Κουβέλη από την αριστερά και από τον Λαό, είναι τόσο σίγουρο ότι θα οδηγήσουν και τα τρία κόμματα της συγκυβέρνησης να συναντήσουν τον ΓΑΠ, τον Παπαδήμο και τον Καρατζαφέρη. Τα μέτρα που θα ψηφιστούν τις επόμενες μέρες από τους εκλεγμένους Βουλευτές-εκπροσώπους όλων των ελλήνων (όχι κατόπιν πιέσεων αλλά ελεύθερα και με καθαρή την συνείδηση τους, όπως επιτάσσει το σύνταγμα) δεν είναι απλά δυσβάσταχτα όπως συμφωνεί ακόμα και ο Μπάμπης στο ΣΚΑΪ, ο Μανώλης Καψής ή ο Καμπουράκης στο ΜΕΓΚΑ, θα είναι απλά μια τραγωδία για την ελληνική κοινωνία, θα φέρουν κάτι παραπάνω από εξαθλίωση σε έναν λαό, που κατά περίεργο τρόπο φαίνεται να αδιαφορεί. Σε δύο μήνες ήρθε το 2013, με πάνω από 15 δις επιπλέον φόρους την στιγμή που σχεδόν δεν έχει τίποτα πληρωθεί για το 2012, που οι φόροι είναι δέκα φορές περισσότεροι από το 2011. Ενδεικτικά να πούμε ότι έχει πληρωθεί το ένα πέμπτο του χαρατσιού (όσοι το έχουν πληρώσει και αυτό) και όπως λέγεται το 20% του φόρου εισοδήματος (και αυτό το έχουν πληρώσει ως αντάλλαγμα των αλλαγών στον τραπεζικό χώρο, οι φίλοι και οι συγκυβερνήτες της κυβέρνησης Τραπεζίτες και έχουν ακόμη περισσότερες υποχρεώσεις τα νοικοκυριά μέσω καρτών).
Οι τρις αυτοκτονίες την μέρα, κάτι μακρινό για τους περισσότερους από μας μέχρι σήμερα, μιας και τα ΜΜΕ το ανοσοποιούσαν αν δεν τύχαινε ο αυτόχειρας να είναι πρώην υπουργός, θα μετατραπούν σε ένα φαινόμενο που θα μας πλησιάζει επικίνδυνα.
Η αυτοκτονία ή η απειλή αυτοκτονίας θα γίνετε στην πόλη, στο χωριό μας, στην δουλειά μας- αν έχουμε ακόμα- στην γειτονιά μας, στην οικογένεια μας.
Μας κούρασαν με τα τεχνάσματα τους, μας ξεκουράζουν με τα τετράμηνα επιχειρήματα τους .
Αυτοί την μοίρα τους την ξέρουν, αυτός που καθυστερεί να δει κατάματα την μοίρα του είναι ο λαός

ΟΑΣΗ!!

«Επιτέλους ένα γεγονός που μας γέμισε με χαρά και ελπίδα συνέβη στις 4 του Οκτώβρη στο υπουργείο εθνικής άμυνας. Εργάτες των ναυπηγείων Σκαραμαγκά μπήκαν στο χώρο του Υπουργείου ζητώντας να πάρουν τα λεφτά που τους χρωστάνε. Επιτέλους κάποιοι έβαλαν λίγο νεύρο και θάρρος και ζήτησαν αυτά που δικαιούνται»

Του Plitsman

Προφανώς το κράτος δεν έμεινε άπραγο. Πήγε εκεί με τα απάνθρωπα πρασινωπά γουρούνια του και όπως κάθε φορά έδειξε το όλο μεγαλείο δημοκρατικό πρόσωπο του. Πρώτα τους σάπισε στο ξύλο και μετά μπαγλάρωσε κάμποσους από αυτούς. Αυτό το γεγονός δεν πτόησε τους συναδέλφους τους που μαζί με αρκετούς αλληλέγγυους μαζεύτηκαν έξω από τη ΓΑΔΑ και απέτισαν την άμεση απελευθέρωσή τους. Οι απαράδεκτοι δημοσιογράφοι έκαναν λόγο στις τηλεοράσεις για όχλο ο οποίος εισέβαλε στο υπουργείο καταστρέφοντας και διαλύοντας. Αυτός λοιπόν ήταν ο πόνος τους η ζημιά που δημιουργήθηκε σε ένα ρολό του υπουργείου! Στις κάμερες ήταν καταγραμμένο ένα περιστατικό με τους μοσχαροκέφαλους του Δένδια να περνάνε χειροπέδες σε έναν εργάτη που φώναζε '' 42 μήνες απλήρωτος!!'' και αυτούς τους ένοιαζε ένα ρολό !!

Στο περιστατικό δεν παρέλειψε να αναφερθεί και ο άθλιος Κασιδιάρης που παρατήρησε ένα άλλο πρόβλημα. Τον ενόχλησε που ο αρχηγός του στρατού μίλησε στον όχλο με ντουντούκα παρακαλώ!! Και έκανε λόγο για απαξίωση του ελληνικού στρατού..

Δεν θα ήθελα να ξεχάσω να αναφερθώ και σε άλλο ένα όμορφο σκηνικό που συνέβη στα Πατήσια.

Εκεί μια αντιφασιστική πορεία με μοτοσυκλέτες έπεσε πάνω σε ασπόνδυλα με αποτέλεσμα ένας φασιστάκος να βρεθεί με ανοιγμένο κεφάλι. Πάλι τα κανάλια έκαναν λόγο για τραμπούκους αντιεξουσιαστές και πάει λέγοντας. Εγώ λέω κρίμα που δεν του έσπασαν τα χέρια και τα πόδια για να έχει να θυμάται το κάθαρμα..

Η ΑΛΛΥΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ.

ΜΠΑΤΣΟΙ TV ΝΕΟΝΑΖΙ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΘΑΡΜΑΤΑ ΔΟΥΛΕΟΥΝΕ ΜΑΖΙ.

ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΟΥΦΑΛΕΣ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΚΡΕΜΑΛΕΣ.

ΩΣ ΠΟΤΕ ΘΑ ΣΟΥ ΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ ΤΟ ΝΟΙΚΙ ΣΟΥΖΑΝΑ; ΑΚΟΜΑ ΝΑ ΒΡΕΙΣ ΔΟΥΛΕΙΑ;
ΜΑ ΑΦΟΥ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΤΙΠΟΤΑ!
ΚΑΙ Η ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΠΩΣ ΒΡΗΚΕ; ΕΙΝΑΙ **ΠΙΟ ΕΞΥΠΝΗ** ΑΠΟ ΣΕΝΑ;
ΠΟΥ ΝΟΜΙΖΕΙΣ ΟΤΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΑΝΑ;;; ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΟΠΟΥ ΘΑ ΠΑΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΘΕΛΗΜΑΤΑ ΣΤΟ ΜΠΑΚΑΛΙΚΟ ΤΟΥ ΚΥΡ-ΓΙΑΝΝΗ;;; ΕΔΩ ΕΧΟΥΝ ΜΕΙΝΕΙ ΑΝΕΡΓΑ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΤΑ ΔΕΝΤΡΑ!
ΕΓΩ ΗΜΟΥΝ ΑΠΛΩΣ ΤΥΧΕΡΗ!
ΣΙΓΑ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΠΟΥ ΧΕΙΣ ΚΑΙ ΕΣΥ... ΚΑΙ ΜΕ ΤΗ ΣΧΟΛΗ ΣΟΥ ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΕΙ; ΧΡΩΣΤΑΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΑΠ' ΟΤΙ Η ΧΩΡΑ ΛΕΦΤΑ!
ΠΟΥ ΝΑ ΠΡΟΛΑΒΕΙ, ΑΦΟΥ ΜΕΡΑ ΝΥΧΤΑ ΣΕΡΒΙΡΕΙ!
ΕΠΙ ΤΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΑ ΕΧΕΙΣ ΑΚΟΜΑ ΜΕ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ **ΑΧΡΗΣΤΟ**; ΜΕ ΤΙ ΘΑ ΣΕ ΤΑΙΖΕΙ ΑΝ ΠΑΝΤΡΕΥΤΕΙΤΕ, ΜΕ **ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥΣ ΓΙΑ ΝΑ ΣΩΘΟΥΝ ΟΙ ΑΡΚΟΥΔΕΣ**;
ΑΝ ΘΕΣ ΝΑ ΞΕΡΕΙΣ, Ο ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΨΑΧΝΕΙ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΓΙΑ ΔΟΥΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΡΕΧΕΙ ΣΤΙΣ ΜΚΟ ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΘΕΛΕΙ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΚΑΠΟΥ, ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΤΣΑΜΠΑ!
ΣΥΝΕΧΙΣΤΕ ΝΑ ΚΟΥΒΑΛΑΤΕ ΤΕΤΟΙΑ ΜΥΑΛΑ ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΟ! ΝΑ ΔΟΥΜΕ ΤΙ ΘΑ ΚΑΝΕΤΕ ΟΤΑΝ **ΠΕΘΑΝΟΥΜΕ**! **ΑΣΤΕΓΕΣ** ΘΑ ΚΑΤΑΛΗΞΕΤΕ ΝΑ **ΠΟΥΛΑΤΕ ΤΟ ΚΟΡΜΙ ΣΑΣ**!
ΜΑΚΗ, ΠΕΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΙ ΚΑΙ ΣΥ!
ΒΑΡΙΕΜΑΙ ΤΩΡΑ...
SPORDAY
ΠΑΜΕ ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΜΑΚΗ, ΣΥΓΧΥΣΤΗΚΑ ΠΑΛΙ! ΕΓΩ ΦΤΑΙΩ ΠΟΥ ΣΑΣ ΑΓΑΠΑΩ ΚΑΙ ΣΑΣ ΦΡΟΝΤΙΖΩ! ΑΛΛΟΙ ΑΦΗΝΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΝΑ ΤΑ ΒΓΑΛΟΥΝ ΠΕΡΑ ΜΟΝΑ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑ ΤΑ 18!
ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΤΑ ΠΟΥΛΑΝΕ ΜΟΛΙΣ ΓΕΝΝΗΘΟΥΝ !!!
ΟΙ ΚΟΡΕΣ ΜΑΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΛΙΓΟ **ΑΝΕΠΡΟΚΟΠΕΣ**, ΑΛΛΑ ΕΧΟΥΝ **ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ**!
ΤΟΝ ΠΗΡΑΝ ΑΠΟ ΣΕΝΑ ΑΣΤΕΡΙ ΜΟΥ!
Μ' ΑΡΕΣΕΙ ΠΑΝΤΩΣ ΠΟΥ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΗΚΕΣ ΤΟΝ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟ ΤΟΥ ΙΓΝΑΤΙΟΥ... ΚΑΝΟΝΙΚΑ ΕΣΥ ΕΙΣΑΙ Η ΠΡΩΤΗ ΠΟΥ ΤΟΝ ΚΡΑΖΕΙΣ!
Ε, ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ...**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ**!
ΝΑΣΟΣ

κάθε Κυριακή στα...
Ιντερνετικά περίπτερα...

BABUSHKA

ΠΟΥΛΗΣΤΕ!